

LXXVIII. évf. 5.
(3831.)
2022. január 30.
Ára 270 Ft

ujember.hu
ujember@ujember.hu

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

A Jóisten tudta, hová kell helyeznie engem

Szabó Csaba újmisés pap
a személyes hitről

Szabó Csaba Péter életében az elmúlt félévben egymást követték a nagy események. Az új év első napjaiban pappá szentelte Szocska A. Ábel nyíregyházi megyéspüspök, előtte októberben ünnepelte a diáknossá szentelését, nyáron pedig a házasságát és új otthonukba költözését. Szülőfaluja, Szakoly szomszédságában, diákoniusi szolgálata helyén kezdte meg a papi életét. Balkány főutcáján, a parókus mellett hág a kápláné és a tiszteletes asszonyé. Mellettük a parókiális templom, szemben velük a Szent Miklós Szeretetotthon és Menedékház, kicsit távolabb az egyházközség óriási játszótere. Egy időben érkezünk a fiatal pappal, éppen az óvodában tartott hittanórát. Felesége szépen terített asztallal és ebéddel vár minket. Vendégszerető otthonuk sűrűn megnyílik az érkezők előtt.

Görög és római katolikus pap testvérek, papnövendékek látnak el hozzájuk a nyíregyházi szemináriumról, barátok a Damján-táborból, ministránsok a faluból – mindenki szivesen látott vendég a fiatalok otthonában. Balkány a Nagykállói járás hatezer lakosú kisvárosa. Huszonégy tanya tartozik hozzá. „Nagyon sokat kell itt dolgozni azért, hogy az ember lustál-kodhasson” – kezdi életük bemutatását a káplán.

(Folytatás a 9. oldalon)

Ne féljünk
a csendtől,
mert jót tesz nekünk!

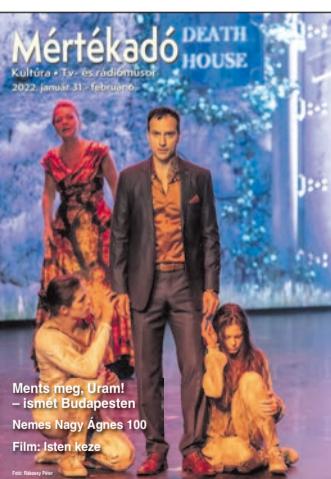
Ferenc pápa katekizise
2. oldal

Amikor a világ
megszelídül

Megújult a pécsi pálos
templom és kolostor
7. oldal

A genderideológia
helyett válasszuk
a keresztény
értékrendet!

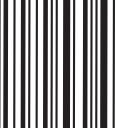
Székely János püspök
előadása
8. oldal

ISSN 0133-1205

22005

9 770133 120548

Fotó: Lambert Attila

Jut hely mindenkinnek

A budapest-újlipótárosi
Árpád-házi Szent Margit-plébánián jártunk

A Lehel téri Árpád-házi Szent Margit-templomot szinte minden budapesti ismeri, de a legtöbb inkább csak kívülről. Pedig a templom a hétfő minden napján reggeltől estig nyitva áll, és várja a hívőket. A plébániós és munkatársai a digitális világ adta lehetőségeket is kihasználva számos csatornán keresztül igyekeznek elérni az embereket. Ennek is köszönhető, hogy esténként a plébánia valamennyi közösségi terme megtelik, és hétfőn este is egymást érik a rendezvények. Ríportunk az első darabja annak a most induló sorozatnak, amelyben plébániákat szeretnénk bemutatni: azokat, amelyek partnereink az Új Ember hetilap terjesztésében.

A budapest-újlipótárosi Árpád-házi Szent Margit-plébániána a főváros egy viszonylag kicsi, de nagyon sűrűn lakott városrészét látja el. Rengetegen járnak ide templomba. Az idetartozó mintegy harmizezer lakos nagyjából fele katolikus, és sokan jönnek a misékre a távo-

labbi kerületekből is. Mint a belvárosban általában, itt is nagy a mozgás a hívek körében, sok az átmenetileg itt élő, a környéken lakást bérliő ember, de persze többségben vannak azok, akiknek ez az állandó lakhelyük. Az utóbbiak körében jellemző a lokálpolitizmus, és az elmúlt években a margitos identitástudat is jelentősen megerősödött.

(Folytatás az 5. oldalon)

Urunk ereje képes megújítani körülöttünk a világot

Kereszteny-zsidó imaórát tartottak Budapesten

Kereszteny-zsidó imaórát tartottak a budapesti Avilai Nagy Szent Teréz-templomban január 23-án. Az eseményen Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek és Frölich Róbert, a Dohány utcai zsinagóga főrabbi hirdetett igét. A rendezvényen a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa egyházi vezetői mondta imát.

Immár tizénégy éve rendezik meg az ökumenikus imahez kapcsolódó kereszteny-zsidó imaórát a Kereszteny-Zsidó Társaság és az Avilai Nagy Szent Teréz Plébániája szervezésében. A szertartás elején Horváth Zoltán plébániós házigazdaként köszöntötte a megjelenteket, majd Erdő Péter bíboros Nehemiai könyvből olvasott fel egy részletet (Neh 8,2–4a5b8–9). A főpásztor beszédét az alábbiakban teljes terjedelmében közöljük:

(Folytatás a 2. oldalon)

„Krisztus is ott ül mellettünk”

Beszélgetés Horváth Saroltával,
a KözösPont koordinátorával

A KözösPont kereszteny fiatalokból álló, évente újra-szerveződő csapat a fesztiválok közegében ad lehetőséget arra, hogy a sátrukba betérők kötetlenül, személyesen beszélgethessék hitről, keresztenységről, az életről – vagy bármi másról. A KözösPont a katolikus, református és az evangélius egyházak összefogása nyomán már több mint húsz éve van jelen a nagyobb hazai könyvüzenei fesztiválok civil terében. Horváth Saroltával, a kezdeményezés koordinátorával az ökumenikus imahéz kapcsolódva beszélgettünk.

– Mikor és kik hozták
létre a KözösPontot?

– A kétezres évek elején néhány kereszteny fiatal úgy döntött, hogy együtt fognak tevékenykedni az ökumenéért. Ez a baráti társaság elhatározta, hogy felkeresik azokat a könyvüzenei fesztiválokat, melyekre szívesen mennek a fiatalok. Arra gondoltak, hogy azok, akikkel beszélgetnek, esetleg arra is kíváncsik lesznek, hogy kik ők és miért vannak ott.

– Kik vezetik ezt a kezdeményezést? Kik azok a „hatok”?

– A hatok – akik valójában heten vannak – a KözösPont vezetősége. A katolikus, a református és az evangélius felekezetet is egy lelkész és egy laikus munkatárs képviseli. Ők is önkéntesként kezdték, és miután alaposan megismerték az itt folyó tevékenységet, elhatározták, hogy néhány évig segítik és koordinálják ezt a missziót. Ők adják meg az évi munka irányát, ők határozzák meg, hogy milyen feltételeknek kell megfelelniük azoknak, akik csatlakoznak hozzáink.

(Folytatás a 6. oldalon)

Ne féljünk a csendtől, mert jót tesz nekünk!

A december 15-én tartott általános kihallgatás keretében a Szentatyája folytatta a Szent Józsefről elkezdett katekézissorozatát. József mint a csend emberét állította pél-daképül a hívők elő. Az audiencián, ahogy arról korábban beszámoltunk, egy kisebb magyar csoporttal is találkozott a Szentatyája, melynek tagjai ajándékot adtak át, ő pedig megígérte nekik, hogy újra eljön Magyarországra. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását itt olvashatják.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Folytatjuk utunkat, továbbra is Szent Józsefről gondolkodunk. Miután bemutattuk a környezetet, amelyben él, az üdvöltetben betöltött szerepét, valamint azt, hogy igaz ember és Mária házastársa volt, ma egy másik fontos vonását szeretném kiemelni alakjának, ez pedig a csend. Manapság igen nagy szükségünk van a csendre. A csend fontos! Megragadott az egyik vers, amelyet karácsonyra készülve [a liturgiában] olvastunk a Bölcsestől könyvből. Így szól: „Miáltal mély csend borult mindenre, [...] igéd leszállt a földre” [vö. Bölc 18,14–15]. A legnagyobb csendben Isten kinyilvánította magát. Fontos gondolunk a csendre a mai korban, amikor szemlátomást oly kevés értéke van!

Az evangéliumok egyetlen szót sem jegyeztek fel a Názáreti Józseftől, semmit. Soha nem beszélt. Ez nem azt jelenti, hogy hallgatag volt. Nem, ennek mélyebb oka van. Hallgatásával József megerősítőt, amit Szent Ágoston ír: „Amilyen mértékben a Szó – az emberré lett Ige – növekszik bennünk, olyan mértékben csökkennek a szavak” (288. beszéd, 5: PL 38, 1307.) Amilyen mértékben Jézus – a lelke élet – növekszik, olyan mértékben csökkennek a szavak. Az, amit „papagájkodásnak” nevezhe-

tünk, a folyamatos, papagájként való beszéd, egy kicsit csökken. Maga Keresztelő János, aki „a pusztában kiáltó hang: »Készítétek az Úr útját!» (Mt 3,1), azt mondja az Igével kapcsolatban: „Neki növekednie kell, nekem pedig kisbabbnak” (Jn 3,30). Ez azt jelenti, hogy neki beszélnie kell, nekem pedig hallgatnom, és József a hallgatásával arra hív bennünket, hogy adjunk helyet a testté lett Ige Jelenlétének, Jézusnak.

József csendje nem néma-ság; ez egy odafigyeléssel teli csend, tevékeny csend, olyan csend, amely napvilágra hozza az ő csodálatos belsejű világát. „Egyetlen szót szólt az Atya, és ez az ő Fia volt – jegyzízi meg Keresztes Szent János –, és ez a szó minden az örökk csendben szól, és a csendben kell meghallania a léleknek” (Dichos de luz y amor, BAC, Madrid, 417, 99.)

Jézus ebben az „iskolában” nőtt fel, a názáreti házban, Mária és József minden nap példáját látva.

Nem melegpő, hogy ő maga is keresi majd az elcsöndesítést időszakait napjai során (vö. Mt 14,23), és tanítványait is ennek megtapasztalására hívta, például így: „Gyertek velem külön valamilyen csöndes helyre, és pihenjetek egy kicsit!” (Mk 6,31).

Milyen jó lenne, ha Szent József példáját követve minden-

annyiunknak sikerülne visszanyernünk az életnek ezt a csend által megnyílt szemléződő dimenzióját! De minden nyian tapasztalatból tudjuk, hogy ez nem könnyű: a csend egy kicsit megijeszt bennünket, mert arra kér, hogy lépjünk be önmagunkba, és találkozzunk énünk legigazibb részével.

Sokan felnek a csendtől, beszélniük kell, beszélni, beszélni és beszélni, vagy hallgatni, rádiót, televíziót..., de a csendet nem tudják elviselni, mert felnök tőle. A filozófus Pascal megfigyelte, hogy „az emberek minden baja egy dologból ered: abból, hogy nem tudnak nyugton ülni a szobájukban” (Gondolatok, 139.)

Kedves testvéreim, tanuljuk meg Szent Józseftől, hogy ápoljuk a csendet tereit, amelyekben megszólalhat egy másik Szó, vagyis Jézus, az Ige! Engedjük, hogy megszólaljon a bennünk lakó Szentlélek, aki elhozza nekünk Jézust! Nem könnyű felismerni ezt a Hangot, mely nagyon gyakran belekeveredik a bennünk élő aggodalmak, kísértések, vágyak és remények ezernyi hangja

közé; de e nélkül a begyakorlás nélkül, mely éppen a csend gyakorlásából fakad, a beszédtünk is megbetegedhet.

A csend gyakorlása nélkül a beszédtünk megbetegszik. Ahelyett, hogy az igazságot ragyogtatná fel, veszélyes fegyverrel váthat.

Mert szavaink hízelgessé, kérdezéssel, hazugsággá, megszólássá, rágalmazássá válhatnak. Tapasztalati tény, hogy – amint arra Jézusnak, Sirák fiának a könyve emlékezett – „több embert öl meg a nyelv, mint a kard” (Sir 28,18). Jézus világosan megmondta: aki rosszat mond fivéréről vagy nővéréről, aki rágalmazza felebarátját, az gyilkos (vö. Mt 5,21–22). A nyelvvelől. Nem hisszük el, de ez az igazság. Gondolunk csak egy kicsit arra, hányszor öltünk már a nyelvünkkel, és el fogjuk szégyellni magunkat! De ez nagy jót, nagyon jót tesz velünk!

A bibliai bölcsesség megérősi, hogy „a nyelv hatalmában van az élet és halál; amint használja, úgy eszi gyümölcsét” (Péld 18,21). Jakab apostol pedig, a leveleiben, frappáns példákkal fejt ki ezt

az ősi témát, a beszéd pozitív és negatív hatalmról; azt mondja: „Ha valaki nyelvvel nem vélheti, az tökéletes férfi, az képes egész testét is megfelezni. [...] parányi testrész a nyelv is, mégis nagy dolgokat vallhat magának. [...] Vele áldjuk az Urat és az Atyát, és vele átkozzuk az embereket, akik Isten hasonlóságára vannak teremtve. Ugyanabból a szájából áldás és átok jön” (Jak 3,2–10).

Ezért kell megtanulnunk Józseftől, hogy ápoljuk a csendet: a belsejű elcsöndesítésnek azt a terét napjaink során, amelyben lehetőséget adunk a Léleknek, hogy megújítson, vigaszáljon, figyelmeztessen bennünket. Nem azt mondjam, hogy némaságba süppedjünk, nem, hanem hogy ápoljuk a csendet. Nezzünk csak magunkba: sokszor előfordul, hogy végünk valamilyen munkát, és amikor befejeztük, azonnal nyúlkunk a mobiltelefon után, hogy valami másra csinálunk, minden ezt csinálunk! Ez nincs hasznunkra, ez felszínnessége tasztít bennünket!

A szív mélysége a csenddel növekszik, olyan csenddel,

amely nem némaság, ahogy mondtam, hanem amely teret enged a bőlc körültekintésnek, az elgondolkodásnak és a Szentléleknek.

Néha félünk a csend pillanataitól, de nem szabad fél-nünk tőlük! A csend nagyon is jót tesz nekünk! A szívünkre gyakorolt jótékony hatása pedig meggyógyítja a nyelvünket, a szavainkat és főleg a döntéseinket. József ugyanis a csendet a cselekvéssel kapcsolta össze. Nem beszél, de cselekedett, és ezzel megmutatta nekünk, amit Jézus egyszer a tanítványainak mondott: „Nem mindenki fog be-menni a mennyek országába, aki azt mondja nekem: »Uram, Uram«, hanem csak az, aki megtesz a mennyei Atyám akaratát” (Mt 7,21). Gyümölcsöző szavak hagyják el ajkainkat, amikor beszélünk! Eszünkbe jut Mina dala: „Szavak, szavak, szavak...”, és semmi érdemleget sem mondunk! Tarts csendet, beszélj egyenesen, addot esetben harapd meg a nyelvedet – ami hasznos –, ahelyett, hogy ostobáságokat beszélne!

Imával fejezzük be: Szent József, a csend embere, te, aki egyetlen szót sem szólt az evangéliumban, taníts meg, hogy böjtöt tartsunk a hiába-való szavakban, hogy újra fel-fedezzük az építő, bátorító, vi-gaszal-tó, támogató szavak ér-tekét!

Légy közel azokhoz, akik bántó szavaktól szenvednek, például rágalmazástól, becs-mérlestől, és segíts, hogy szavainkat minden tetteinkkel kapcsoljunk össze!

Amen.

Fordította: Tőzsér Endre SP
Fotó: Vatican News

Urunk ereje képes megújítani körülöttünk a világot

Keresztény-zsidó imaórát tartottak Budapesten

Fröhlich Róbert főrabbi a zsidó hetiszakaszból indult ki beszédében. Ez a szentírási szöveg (Kiv 18,10–20,23) leginkább azért ismert, mert itt találjuk a „tiz igét”, azaz a tízprancsolatot. Ebben a részben ugyanakkor egy másik epizódot is olvashattunk: Jitró (Jetro) történetét. Jitró, Mózes apósa felkeresi a vejét, akit „törvénykezés közben talál”. Azt javasolja neki, hogy válasszon ki maga mellé derék, istenfélő embereket, és bizzza meg őket az ügyek intézésével. Itt arról olvashatunk tehát, hogy Mózes e tanács alapján megszervezi a későbbi „zsidó ország” igazságszolgáltatás rendszerét.

Ennek a szövegnek az első értelmezése ezek szerint az, hogy lehet valaki bármily nagy és bőlc ember, egyedül neki sem fog menni. Ahhoz,

hogy ezt Mózes ző alkalmak nagyon fontosak, mert belássa, kellett egy kívülálló, aki ráébresztette: bár-mekkora is az a felelösséggel, amit a Jóisten ráterhelt, egyedül nem fog tudni megfelelni neki. „Erről szól Jitró tanácsa.” De van ennek a résznek egy másodlagos olvasata is, ami „kitanulható”

belőle. Mózes „ezredeseket, századosokat, ötvenedeseket és tizedese-ket” nevezett ki, olyan embereket, akik egy-egy csoportot irányítanak, akik bölcsességekkel kiérdemelték, hogy az emberek vezetőjüknek fogadják el őket. Ők tehát így együtt alkotnak egy grémiumot, mint ahogyan azok is egybetartoznak, akitet vezetnek, mert „így lesz a nép körében nyugalom és béke” – hangsúlyozta a főrabbi.

A mai alkalom még tágabb jelentést ad ennek a történetnek. „Más-más felekezetekhez tartozunk, más és más embertsoportól néznek ránk, más-más hitben és gyakorlatban vezetjük a ránk bízottakat. De itt vagyunk együtt, békességen, mert mi békességet akarunk.” Ez a mai, az ezt megelőző és a majd elkövetke-

ahhoz, hogy minden vallási felekezet között béké legyen, arra van szükség, hogy leüljünk, együtt imádkozzunk, és kérjük a minden-ség Urát, hogy annyi viszál és bal-szerencse után adjon békességet középen és minden ember közé – fejezte be beszédét Fröhlich Róbert főrabbi.

Az igehirdetések után Balog Zoltán, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, zsinati elnök; Szocska A. Ábel, a Nyíregyházi Egyházmegye görögkatolikus megyés-püspöke; Lackner Pál evangéliikus püspök; Papp János, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke; Khaled László metodista szuperintendens; Ocsai Tamás, a Hetednapi Adventista Egyház unióelnöke; Kriza János, a Magyar Unitárius Egyház püspöki helynöke; Pataky Albert, a Magyar Pünkösdi Egyház elnöke és Fischl Vilmos evangéliikus lelkész, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának főtitkára egy-egy szentírási szakasz felolvasása után imádtak.

Az imaórán Rudas Dániel kántor, Ferenczi Eszter organaművész, Mer-czel György kántor és az Imperfec-tum együttes közreműködött.

Baranyai Béla

Fotó: Topor Márta/Avilai Nagy Szent Teréz-templom

Új esztendő kezdődik, ünnepelni kell. Ünnepelni az újra megtalált isteni tanítást, az Isten irgalmából megújuló, soha el nem felejtett szövetséget. Ünnepelni kell azt, hogy immár a Tóra a vallási élet közé-

***

Az engesztelő szeretet az életünkben

Szent Margit közbenjárásáért imádkoztak Győrben

Árpád-házi Szent Margit ünnepén, január 18-án a győri Nagyboldogasszonyszékesegyházban mutatott be szentmisét Veres András győri megyéspüspök, koncelebráltak a Brenner János Papnevelő Intézet előlárói, illetve Böcskei Győző plébános és Simon Dávid segédelkész. Ezt megelőzően a hívekkel közös imádságot és zsolozsmát mondta a Püspökvár kertjében álló Árpád-házi Szent Margit-szobornál.

2020 szeptemberében állították fel a győri Püspökvár kertjében a Szent Margit fohásza Magyarországról című szoborkompozíciót. Már akkor megfogalmazódott a szándék, hogy minden évben január 18-án, Szent Margit ünnepén közös imádság hangozzék el az alkotás tövében nemzetünkért. Az idei imádságon jelen volt Veres András főpásztor mellett a Brenner János Papnevelő Intézet rektora, Reisner Ferenc; Kálmán Imre prefektus, valamint Bognár István spirituális is.

A Brenner János Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézet növendékei egy Szent Margit-himnusszal nyitották meg a közös imádságot, majd

Sík Sándor piarista pap költő egy verse hangzott el. A jelen lévő Bognár István, a szeminárium spirituálisa elmelkedésében Szent Margit erényeit emelte ki: alázatos, ártatlan, példaadó, segítőkész és imádságos. „Égi születésnapján merüljünk el mi is az Eucharisztia titkában. Szent Margitöt követve élünk az Úr jelenlétében” — fogalmazott a lelkigazgató. Az emlékezők

mécsest helyeztek el Szent Margit szobra előtt, majd a székesegyházban elimádkozták a vesperást, amelyet püspöki szentmisse követett.

Szentbeszédében Veres András megyéspüspök Szent Margit életéből az engesztelő életet állította középpontba. Felhívta a figyelmet: minden kereszteny hívő életében jelen kell lennie az engesztelésnek. Összönösen tessük ezt mindenjában. A gyermek egy hízelkedő ölelésssel, egy pusztival könnyen megbékíti a felnőttet. Korábban, amikor két hadviselő fél szembekerült, követekkel, ajándékkal próbálták meggyőzni egymást, hogy ne kelljen megvívniuk az ütközést.

Tudjuk a minden nap életben is, hogy nagyon nagy szükség van a kiengesztelődésre. Vannak, akik megbántanak másokat, de a készség nincs meg bennük az engesztelésre. Mások pedig nem hajlandják kiengesztelődni az őket ért sérelmek miatt.

Egy egész népért, nemzetért való engesztelés a mai ember számára képtelenségenek tűnik. Miért kellene a má-

sik ember bűnei miatt engesztelni? – kérdezik.

Ha nem tartjuk lehetségesnek az engesztelést, akkor egész hitünk válik értelmetlené. Mert ha nem hiszünk az ima és az engesztelés erejében, akkor a megváltásban sem hiszünk: akkor Krisztus hiába halt meg (vö. Gal 2,21).

Az engesztelő szeretetnek jelentősége van. Krisztus, az Isten Fia azért jött a világba, hogy az Atyat kiengesztelje az emberrel.

Szent Margit életét, lelkiséget áthatotta az engesztelés lelkülete. Azt remélte, hogy a

Mennyei Atya úgy fogadja az ő engesztelő imáit, szeretetből fakadó engesztelő cselekedeteit, ahogyan Jézusét fogadta.

Az engesztelés kereszteny életünk egyik fontos erénye. Nem más, mint megtisztulni a bűntől, illetve Isten előtt kedvessé válni. Az imádság ilyenkor egy közbenjáró kérés Isten felé, amelyben Isten szeretetét, jó szándékát felismere, bizalommal fordulunk Hozzá.

Az Ószövetség nagy engesztelői, Mózes és Aron az egész népért engesztelték Istenet.

A nemzetért végzett engesztelésben kifejezzük, hogy hiszünk Istenben, az ő szeretetében, a szeretet minden legyőző erejében.

Az engesztelés a kereszteny vallásosság egyik legszebb virága. A fatimai jelenésekben az Istenszülő imádságát és engesztelést kér az emberektől. Ahol túláradt a bűn, ott az Isten kegyelme tud erőt adni és csodát művelni.

A nemzetért ákarunk engesztelni, akkor el kell jutnunk egy helyes közösségi, nemzeti önértékelésre. Az elkövetett bűnökért bűnbánatot

kell tartanunk. Engesztelnünk kell a jelen bűneiről, azért a szeretetlenségről, amely oly sok nemzettagunk részéről megnyilvánul Isten felé. Engesztelünk, és Isten szeretetét kérjük egész népünkre – kérte a főpásztor.

Egyénenként is szakítanunk kell a bűneinkkel. Ne hasonuljatok ehhez a világhoz, hanem gondolkodásokban újuljatok meg (vö. Róm 12,2). Kapcsolódjunk bele Egyházunk hitelesnek és eredményesnek bizonyuló ájatossági gyakorlatáiba. A szentségimádások, az engesztelő imák, az engesztelő zarándoklatok oly fontosak a kereszteny ember életében! Eljünk ezek lehetőségeivel.

Engesztelünk azokért is, akik erre nem képesek vagy nem hajlandók!

Weöres Sándor a hiteles engesztelés mélységére mutat rá versében. Ha Isten szeretete megigyezte az embert, onnantól állandó nyugtalanságot és vägyet érez arra, hogy engeszteljen, de ehhez Isten segítségére, szeretetére is szükség van.

Vonj sugaradba, Istenem! mint madár a fészkére, szállnék hozzád, de látod, a rét örömei közt elpattant a szárnyam csontja. (...)

Vonj hevesebben! ön-erőmből nem jutok én soha hozzád. (Weöres Sándor: Vonj sugarad-

Fotó: Németh Péter

Azt nézte, mit lehet megvalósítani

Bajzák M. Eszter nővér gyászmiséje a Szent István-bazilikában

A Szent István-bazilikában szentmisét mutattak be Bajzák M. Eszter, a Boldogasszony Iskolánővérek tagja lelke ijdőéért január 22-én. A rendszerváltás után a magyar katolikus közoktatás rendszerének felépítésében oroszlánrészt vállaló nővér életének 76., szerzetesi életének 50. évében hunyt el tavaly december 27-én. Temetése január 18-án volt a rákoskeresztúri Új köztemetőben.

A szentmisét Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök mutatta be, aki korábban a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) titkaraként szoros munkakapcsolatban volt a katolikus közoktatás alapvető háttérintézményét, a Katolikus Pedagógiai Intézetet (KaPI) – korábbi nevén Katolikus Pedagógiai Szervezési és Továbbképzési Intézet (KPSZTI) – felépítő és irányító Eszter nővérrel. Koncelebrált Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke és Udvardy György veszprémi érsek, a testület elnökhelyettese, valamint több pap-testvér. A szertartást online is lehetővé törte, sok katolikus pedagógus utoláig tudta ezt megtenni, hiszen a szentmisével egyidőben zajlottak a középiskolai felvételik.

Szentbeszédében Mohos Gábor rámutatott, Bajzák Eszter nővére visszaemlékezve egy gazdag életutat láthatunk magunk előtt, sok-sok gyümölccsel: egyrészt intézmények ezek, másrészt diákok, akiket tanított vagy akiknek az igazgatója volt.

A püspök hárrom dolgot emelt ki az elhunyt örökségeből. Legelőször is, hogy Eszter nővér mindig azt nézte, mi az, amit meg lehet valósítani. Amikor szerzetesi hivatását kaptá és a tanári hivatással együtt ezt választotta, olyan világ volt, amelyben egyesek

azzal számoltak, hogy az egyházak néhány évtizeden belül megszűnnék. Eszter nővér mégsem azt nézte, mi az, amit nem lehet tenni, hanem azt, hogy mi az, amit meg lehet valósítani.

A második öröksége maga a KaPI, az intézmény, amelyet munkatársaival ő maga hozott létre. Ezzel arra tanít minket, hogy mennyire fontosak minden egyes személy talentumai, hiszen az egész közösség számára tud értékeket továbbadni.

Eszter nővér harmadik, de talán legfontosabb öröksége az, amit élete végén lehetett a legjobban megtapasztalni, amikor a Jóisten megengedte, hogy a sok-sok képességet elvegye tőle a betegség. Ekkor az Oltáriszentség, a szentáldozás vált nagyon fontossá a számára.

A szertartás végén Lobmayer M. Judit nővér, korábbi tartományfőnök köszöntötte az egybegyűlteket a betegsége miatt kényszerűen távolmaradó Ivánics M. Andrea tartományfőnök megbízásából és a Boldogasszony Iskolánővérek nevében.

A temetésen már megkezdett visszaemlékezések sorát a rend részről Gazdag M. Gemma nővér folytatta, aki Eszter nővér osztályfőnöként és prefektaként, majd rendtársként is megismerhette.

Egykor tanítványainak sorsát Eszter nővér a rendszeres osztályta-

lalkozók révén is szívén viselte, ezek az alkalmak, melyeken egy idő után a férfek is részt vettek, valóságos lelkű műhelyekké váltak. Igazgatóként is fontosnak tartotta sok feladata mellett kollégái lelkei és szakmai továbbképzését, és a szülőket is megszólította, például a közös szentmisések előtti szentírásolvasással. Finoman, szemérmesen élte rendtársai előtt iskolánővéi életét, nem használt nagy szavakat, mégis éreztek, hogy istenkapcsolata a legfontosabb a számára. Ez a szépen megélt hit

hozzájárult ahhoz, hogy tanítványai szerzetesek, sokgyermekes anyák, hivatásukat munkájukban megtaláló emberek lettek.

A KaPI részről az a Barcsák Marianna emlékezett vissza Eszter nővérre, aki legközelebbi munkatársaként tizennyolc évig lehetett részese munkásságának.

Bajzák Eszter volt az, aki kiépítette a tantárgygondozói és továbbképzési rendszert, akiék az irányításával létrejött a katolikus keretanterv. Hoffmann Rózsával együtt olyan

komplex intézményfelügyeleti rendszert hozott létre, amelyre később az állami közoktatás is példaként tekinthetett.

A szentmise záróéneke a 119. zsoltár soraira épült: Suscipe me Domine... Fogadj el engem ígéretem szerint, aki élni fogok! Ez volt az az ének, amelyre a fiatal Eszter nővér letette örökgodalmát.

A szertartás a Szent István-baziliaka Facebook-oldalán visszanézhető.

Fotó: Lambert Attila

A BIBLIA ÜZENETE

A prófétai küldetés

Lk 4,21–30

„Mindenki helyeselt neki és csodálkozott” – halljuk a mai evangélium elején, majd nem sokkal később éles váltás következik a Jézust áhitattal hallgató emberek viselkedésében: „haragra gerjedtek (...), felugrottak, kiúzték (...) a szakadék szélére, hogy letaszításák”. Néhány évvel később sem lesz ez másiképp: a korábban hozsannázó tömeg hamar azt fogja kiáltani: „Keresztre vele!”

Jézus megállhatott volna félúton a mondanivalójával, hogy öntelenül sütkerezzzen az emberi elismerésben, az ōt „celebként” ünneplő közösséggel hízelő nyájaskodásában. De Isten Igéje nem ilyen, ō egyáltalan nem ezért jött, hanem az igazságot hirdeti, „akár alkalmas, akár alkalmatlan” (2Tim 4,2). Olyan szó az övé, mely „eleven, átható és minden kételű kardnál élesebb, beható a lélek és szellem, az íz és a velő gyökeréig, megítéli a szív gondolatait és érzéseit” (Zsid 4,12). Ez pedig – miként egy sebészeti beavatkozás – néha igen tud fájni, de sokszor épp ez elengedhetetlen ahhoz, hogy megtisztítsa, gyógyítson, rendet tegyen bennünk, életet mentse. A próféták fellépését nem ritkán félreérte, nem tetsző fejcsőválás, botránkozás, üldözés kíséri.

Nem igazán szoktunk belemondolni, de kezességeinkból fakadóan Isten mindenünnket felrúházott egyfajta prófétai küldetéssel. A hit hirdetése, védelme, továbbadása nem csak a „hivatalosok” – püspökök, papok, diákonosok, szerzetesek, lelkipásztori kisegitők – feladata. Hanem minden egyes megkeresztelté, az – úgymond – „egyszerű” hívek is! Robert Sarah bíboros is ír arról a Szívinak mélyéből című könyvében, hogy a világi hívekben

– eredendően a keresztség és a bérmlálás folytán – rejő kegyelmi erőt és küldetést nem szabad elhanyagolni. A világi hívek is igen sokat tudnak tenni az Egyházért a saját helyzetükben és létfáradtságban! A szülők a gyermekük nevelésében, egy hitotktató a hit továbbadása során, egy kántor az ének, az imádság vezetésében, egy karitásmunkatárs a rászorulók segítésében – ōk minden-mind sokat tehetnek az Egyházért, miközben maguk is „missziós tanítványokká” lesznek. Nem kell mindenáron klerikusokká képeztetni Krisztus világi tanút, hanem fontos felismerni: a világi hívek apostolkodása az Egyháznak olyan életje, amelyet további bátorítást igényel. ōk nem „klerikus-póték”, hanem értékek, melyeket a Lélek tüzében ki kell bontakoztatni. A hetvenkét tanítvány máshová jut el, mint a tizenkét apostol. A keresztségen nyert általános papság nem azonos a szolgálatival, de mindegyikre szüksége van az Egyháznak és az Istenre szomjazó világnak.

„Egyetlen próféta sem kedves a maga hazájában” – állapítja meg Jézus. Nagy ajándék a bátor és hitelmes próféta, aki, ha kell, bárkinek türköt tart. A hamis, önmagukat ünnepeltető és az emberek tetszését kereső „próféták” viszont mérhetetlen károkat tudnak okozni a lelkkekben. Kész vagyok-e szembesülni az igazsággal, melyet Isten prófétái mutatnak meg számomra? Akarom-e felszínre hozni a kezességet óta benne rejtőz kegyelmi kincseket, és engedem-e a Szentléleknek, hogy ennek is igaz prófétává formáljon?

Kovács Zoltán

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (57.)

Az Egyház igyekezett odafigyelni az emberek szükségleteire, ezért a „nagy szárazság idején, esőért” szóló könyörgések szándékára is végez Szent Liturgiát. Annak, aki figyelemmel kíséri a Liturgia sajátos könyörgéseit, az alaphangulatnak ezeknek is a bűnbánat. Mintha csak az ószövetségi gondolkodásmódból köszönne vissza a megfogalmazásokból: a megbánott Isten ki kell engesztelni, bűnbocsánatot kell szerezni tőle.

Ez tapasztalható először a nagy ekténiába illesztett három könyörögés esetében: a nagy szárazságot a bűneink miatt kaptuk. Ezért arra kell kérnünk Istenet, hogy „ne emlékezzé népeinek vétkeire s gonoszságára”, valamint „fordítsa el ellenünk méltán fölgerjedt haragját”. S ez nem csupán az emberekre vonatkozik. Azt kérjük, hogy „haragjában ne veszítse el népét s az állatokat”. Bizony, a nagy szárazság nagy katasztrófát okoz, ezért jogos az Istenhez intézett kérés: „ne veszítsen el bennünket éhséggel és szomjúsággal”. Emellett azonban a kérésekben megjelennek azok a pozitív megfogalmazások is, amelyek erre az esetre vonatkoznak: „hogy küldjön kegyesen kedvező lágáramlatot s a földnek alkalmas időben termékenyítő esőt”. Illetve: „parancsolja meg a felhöknek, hogy esővel és harmattal öntözék és termékenyítsek a földet”. Felszínes gondolkodásunk könnyen tévedésbe ejthet bennünket, mert azt gondoljuk, hogy nálunk csak ritkán, a forró nyarak alkalmával van némi aszály. Ugyanakkor a Föld egészét tekintve óriási fenyegetést jelent az elsivatagosodás. Az Egyház egyetemeségét tekintve így minden helytállóak az esőért végzett Szent Liturgia sajátos könyörgései.

A kettős ekténiába betoldott öt kérés (itt nem is a megszokott három van jelen) már kifejezetten az esőért szól. Igaz, az elsőben és az utolsóban még visszatér a bűnbánat, illetve a bocsánatkérés gondolata Isten

„Az irgalmas Uralkodótól – aki napot jókra és gonoszokra egyaránt felvirrasztja – azt is kérhetjük, hogy sokasítsa meg kegyelmével a föld termését és gyümölcsétet termését és gyümölcsit”

felé, aki nem akarja „a bűnös halálát, hanem megtérését és vezeklését” várja, de a többiben már a termékenyítő eső kéréséről van szó. A szoltárossal „könnnyek közt” imádkozunk Istenhez, aki „felhőket hoz elő a föld széléről s a villámokat esővé teszi” (Zsolt 134,7), hogy „csendes esőt a földre és termékenyítő harmatot” bocsásson le. minden kérés Isten mindenhatóságának valamelyik vonásával kezdődik. Ez arra utal, hogy szinte az ō „jóindulatát” akarjuk megnyerni a dicséretével. A mindenhatótól így bizalommal kérhetjük, hogy készítsen esőt a földnek, és áldása bőségével öntözze azt. De az irgalmas Uralkodótól – aki a napot jókra és gonoszokra egyaránt felvirrasztja – azt is kérhetjük, hogy sokasítsa meg kegyelmével a föld termését és gyümölcsét. Az utolsó könyörgésben visszatér a bűnbánat gondolata. Így imádkozunk: ki „a töredelmesekre tekintez, könyörületességed szerint tekints most is népedre, mely téged megharagított s jósívíűségedet felerítelte”. Ezért kérjük, hogy mint irgalmas, szánja meg „örökséget”, „legelőjének juhait”, „szőlőskertjét, melyet az ō jobbjá plántált”. S ezt nagy buzgósággal, „szív-töredelmességgel s alázatosan” kérjük.

Ivancsó István

JANUÁR 30., ÉVKÖZI 4. VASÁRNAP (Martina, Jácinta) – Jer 1,4–5.17–19 (Isten Jeremiáist meg-hívja prófétának.) – 1Kor 12,31–13,13 vagy 1Kor 13,4–13 (Szükséges a hit, a remény és a szeretet, de legnagyobb köztük a szeretet.) – Lk 4,21–30 (Mint Illés és Elizeus, Jézus sem csak a zsidókhoz küldetett.) **Zsolozsma:** IV. zsoltárhét – Énekrend: Ho 223 – ÉE 587, Ho 223 – ÉE 153, Ho 134 – ÉE 595, Ho 201 – ÉE 221.

JANUÁR 31., HÉTFŐ – Bosco Szent János áldozópap emléknapja (Marcella) – 2Sám 15,13–14.30; 16,5–13a – Mk 5,1–20.

FEBRUÁR 1., KEDD (Ignác, Gitta, Szevér) – 2Sám 18,9–10.14b–24–25a.30–19,3 – Mk 5,21–43.

FEBRUÁR 2., SZERDA – URUNK BEMUTATÁSA (GYERTYASZENTELŐ BOLDOGASSZONY) ÜNNEPE (Kata, Karolina) – Mal 3,1–4 vagy Zsid 2,14–18 – Lk 2,22–40 vagy Lk 2,22–32 – Énekrend: Ho 163 – ÉE 676, Ho 162 – ÉE 675, Ho 164 – ÉE 516, Ho 203 – ÉE 222.

FEBRUÁR 3., CSÜTÖRTÖK – Szent Balázs püspök és vértanú vagy Szent Anszgár (Oszkár) püspök emléknapja (Linda) – 1Kir 2,1–4.10–12 – Mk 6,7–13.

FEBRUÁR 4., PÉNTEK (Ráhel, András, Csenge) – Sir 47,2–13 – Mk 6,14–29.

FEBRUÁR 5., SZOMBAT – Szent Ágota szűz és vértanú emléknapja (Aliz, Ingrid) – 1Kir 3,4–13 – Mk 6,30–34.

FEBRUÁR 6., ÉVKÖZI 5. VASÁRNAP (Miki Szent Pál és társai, vértanúk Dorottya, Dóra, Réka) – Iz 6,1–2a 3–8 (Izajás vállalja a prófétai küldetést.) – 1Kor 15,1–11 vagy 1Kor 15,3–8.11 (Az apostolok mindenjában ugyanazt az evangéliumot hirdetik, hogy ugyanabban a Krisztusban higgyünk.) – Lk 5,1–11 (A csodálatos halffogás láttán az apostolok mindenüket elhagyták, és követték Jézust.) – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – Énekrend: Ho 220 – ÉE 589, Ho 220 – ÉE 149, Ho 127 – ÉE 595, Ho 152 – ÉE 189.

FEBRUÁR 7., CSOMAGOLÓ (Csilla) – 1Kor 16,1–2a – Mk 6,1–10.

FEBRUÁR 8., SZINT JÁNOS – 1Kor 16,1–2a – Mk 6,1–10.

FEBRUÁR 9., Szent Katalin – 1Kor 16,1–2a – Mk 6,1–10.

FEBRUÁR 10., Szent László – 1Kor 16,1–2a – Mk 6,1–10.

A hét liturgiája

C év

LITURGIA

Az Eucharisztia ünneplése (119.)

Az úrnapi körmenet során énekelt Te Deum laudamus kezdetű himnuszt követően az 1908-as és az 1979-es *Graduale romanum*, illetve a 2018-ban megjelent *Graduale novum* II. kötete is eucharisztikus szövegként közli Zakariás és a Boldogságos Szűz hálaadó énekét is. A régebbi *Graduale*-kiadásokhoz képest ez újdon-ságban mondható. A különböző egyházme-gyék liturgikus vezérkönyvei nem vették át ezt az ajánlást. Ennek oka inkább az, hogy a zsolozsma során is énekelt evangéliumi kantiku-mokhoz a *Gradualék* nem közölnek responzoriális jellegű szöveget, például *Alleluia*t, mint a 105. zsoltár esetében, noha nem is tiltják.

A Benedictus kezdetű evangéliumi kanti-kum irodalmi forrását Lukács *evangéliumában* találjuk (Lk 1,67–79). Az evangélium bevezetője után olvashatjuk a Keresztelő János és Jézus születésével kapcsolatos események elbeszélését (Lk 1,5–2,52), de legfőképpen azokat a teoló-giai hangsúlyt kijelentéseket, amelyek bevezetnek Jézus személyének és tanításának befo-gadásába. Az evangéliumnak ez a része feltárja

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Szent Oszkár

Február 3.

férfi társaságában megke-restelkedett. Az esemény nagy feltűnést keltett, és világosan látszott, hogy talán soha vissza nem térő alkalmat kínálkozik Dánia megtérítésére. S erre a műre rendel az Úr Szent Oszkárt.

IV. Gergely pápa érseki címet adott Oszkárnak, és kinevezte egész Skandinávia pápai legátusává, ami azt jelentette, hogy az egész északi terület misszionálását rábízta.

Oszkár ezután püspök-ké szentelte egyik munkatársát, Gautbertet, és Svédország téritésére küldte, maga pedig Dániában maradt, és Hamburgból intézte az ország népének megismertetését a keresz-ténységgel. Tizenhárom évig dolgozott, közben sok kudarcban és csalódásban volt része. Élete nagy meg-próbáltatása azonban 845-ben érte, amikor egész ad-digi munkáját megsemmisítették: a normannok le-rombolták Hamburgot, a dánok fellázadtak a keresz-ténység ellen, a svédek pedig elűzték Gautbertet.

Lidgert pedig a császártól kapott sorozatos megbízások miatt nem tudta végrehajtani terveit a misszióban. Jámbor Lajos uralkodása alatt azonban kedvezőbb helyzet kínálkozott: 826-ban Harald dán király frank segítséget kértrónja megszerzéséhez, majd ugyanezen éven a Mainz mellett St. Albanban négyeszáz Oszkárnak is futnia kellett, s maga mögött hagyva feldült székhelyét, Brémába menekült. Még ebben az évben meghalt a brémai püspök. Magától értetődőnek látszott, hogy Oszkár vegye át az üres püspöki széket, és a hamburgival együtt kormányozza tovább, ám ez ellen a kölni érsek tiltakozott. Így Oszkár csak 858-ban lehetett brémai püspök, s a hamburg-brémai egyesített egyházmegye 864-ben jöhettet létre. Es eközben – a teljes összeomlás el-llenére – Oszkár újrakezdté Dánia és Svédország téritését. 852-ben Sigtunába ment, ahol Olaf svéd király népével együtt megkeresztelkedett. A püspök elszánt bátor-sága, a király jóakarata és egy népszavazás – melyen a keresz-ténységet választották – jelentette azt a kedvező helyzetet, amelyből a kegye-lmek az országra áradhatott. Oszkár hamarosan egyik tanítványára, Rimbertre bízta a svéd misszió folytatását.

L. K.

(Folytatás az 1. oldalról)

Monostori László öt éve plébánosa ennek a községnek. Tavaly egy régi álmuk megvalósulását ünnepelhették: Erdő Péter bíboros decemberben megáldotta a közösségi terekkel jelentősen kibővült plébániát, amelynek különleges helyzetéről Monostori László mesél, miközben körbevezet bennünket. A Váci út és Csanády utca kereszteződésében álló térszázat kétszázan lakják. Ennek az épületnek az első emeletén találjuk a plébánia irodáját és a közösségi helyiségeket, a szomszéd lépcsőházban pedig a lelkészeti lakásokat. „Nem lehet az utcáról bejönni, de erre is találtunk áthatidálo megoldást” – mondja Laci atya, aki Barabás Bence káplánnal együtt jó kapcsolatot ápol a ház lakójival. „Megaláztuk itt a helyünket, szeretnem bennünket, örömködő, amikor összetalálkozunk valakivel a folyosón, és üdvözölhetjük egymást.”

Eredmények közös munkával

A plébánia életét a két lelkipásztor irányítja. Két munkatárs az irodában, három a sekrestyében segíti a szolgálatukat, és sok önkéntesre, köztük mintegy húsz közösségszervezőre is számíthatnak. Két organistájuk, egy főállású és több óraadó hitoktatójuk is van.

„Gazdag az életünk, csodálatos, hogy közös munkával mennyi minden el lehet érni” – mondja elégédetten Monostori László, és a minden napjaikról mesél: „A hét minden megeszélésével indul, ilyenkor megtervezük az előtünk álló időszak programjait, áttekintjük, kinek mi lesz a feladata, felállítjuk a kommunikációs stratégiákat. Sok csatornán keresztül igyekezünk kapcsolatot tartani a hívekkel és az érdeklődőkkel: Facebook-oldalt, weboldalt üzemeltetünk, hírlevelet küldünk, híreinket a faliújságba is kitesszük. Jól megtervezzük a kommunikációt, hogy minden csoportot elérjünk. A plébánia számitógépes adatbázisában ezernél is többen szerepelnek, a Facebook-oldalunkat több mint ötezeren követik. Hetente többször teszünk fel friss tartalmakat, melyek egy része informatív, más része lelke természetű, és olykor humoros bejegyzések is felkerülnek az oldalra. A karanténidőszakban, amikor nem lehetett szentmisére járni, heti hírlevelet indítottunk, amelyre már közel ezren feliratkoztak. Minden pénteken este hatkor küldjük a híveknek, megtalálhatják benne a következő hétfő programjait, valamint híreket, beszámolókat, egy-két kedves gondolatot is megosztunk velük. Megújult a honlapunk, ott is naprakész információkkal várjuk az érdeklődőket. Táblán ennek is köszönhető, hogy plébániankon nem volt jellemző a koronavírus-járvány miatti lemorzsolódás, amiért nagy háló van bennem. Remélem, hogy a továbbiakban is tudunk majd növekedni, testvériességen erősödni, hogy minél több embert elvezethessünk Krisztushoz.”

Virágzó közösségi élet

A plébánia hívő közösségehez sokféle ember tartozik: mozdonyvezető, postás, fodrász, szakács, kozmetikus, ételfutár, ügyvéd, közigazdász, orvos is jár a Lehel téri templomba. „Ez szép, mert így megismérhetjük egymást, ugyanakkor kihívást is jelent, hiszen a prédkációkkal, a közösségi programokkal nem könnyű ilyen sokféle embert egyszerre megszólítani. Ezért egyik ismérünk a nyitottság. Fontos számunkra, hogy itt senki ne érezze magát kívülállónak. Úgy látom, jó úton járunk, megszólítjuk, hívjuk és örömmel befogadjuk az újonnan érkezőket” – magyarázza Monostori László.

Jut hely mindenkinnek

A budapest-újlipótvárosi Árpád-házi Szent Margit-plébánián jártunk

Amikor öt évvel ezelőtt idehelyezték, elégedettséggel töltötte el, hogy a plébánián gazdag közösségi életet talált, és az is, hogy mind a hat vasárnapi szentmisén megtelt hívekkel a templom. Egyvalami azonban megnehezítette az életüket: nem volt igazi közösségi tér a rendezvényekhez. 2018 tavaszán aztán lehetőségekük adódott arra, hogy megvásároljanak egy lakást a térszínből, és kialakítottak három, egymástól hangsugertelen mobilfalakkal elválasztott közösségi termet. Így sokoldaltan kihasználható a mintegy kétszáztiz négyzetméternyi tér, amely az igényes belsőépítészeti és lakberendezési megoldásoknak köszönhetően egyszerre elegáns és funkcionális.

A plébános elsőrendű feladatának tartja a közösségegítést: „Több mint ezerötszázan járnak hozzánk misére. Egy ilyen népes plébániai közösség könnyen személytelenné válhat, holott a közösség nagy megtartó erőjelent. Ezért azon vagyunk, hogy mindenki, aki akar, személyes kapcsolódásra találhasson itt. Sokféle csoport, kisközösség működik nálunk, a legfőbb jellemzőjük, hogy igen erős szálakkal kapcsolódnak a híthez.” Laci atya szerint a pap feladata, hogy erősítse az emberek kötődését elsősorban Jézushoz, másodisorban pedig egymáshoz. A különböző közösségekhez tartozó hívek igénylik a pap jelenlétéit, közelséget. „Növekedni azonban csak úgy tudunk, ha bevonjuk a munkába a világiakat, és ők válnak csoportvezetőkké. Mi, papok foglalkozunk a vezetőkkel, és törekünk arra, hogy valamennyi közösség életében jelen legyünk valamelyen szinten, így mindenkinél személyes élményei fűződhessenek a lelkipásztorhoz.”

A közösségek az átadás után gyorsan belakták az új plébániai teret. „Hétköznap esténként soha nincs szabad termünk, a csoportok egymásnak adják a kilincset. Nem könnyű kisakozni, hogy mindenki-

tanunk azokat is, akik nem járnak rendszeresen templomba. Nyitottak a témaikra, érdeklőkőt, mit tudhatnak meg a konfliktuskezelésről, a családi ünnepekről, az anyóossal-apóossal való kapcsolattartásról, a pénzügyekről, a szexualitásról. Jelenleg két házascsoportunk működik, most alakul a harmadik.”

A plébánia éltében több a program, mint a hétvége. Egyes alkalmak a kisebb közösségeknek szólnak, mások az egész egyházközösségnak. Széles a kínálat: lelkikenek, zarándoklat, az egyházi évhez kapcsolódó különböző programok, kulturális alkalmak, nyári táborok, bográcsozás a templom mellett kertben, múzeumlátogatás – mindenki találhat kedvencet való rendezvényeket.

Monostori László ugyanakkor arról is szót ejt, hogy hiányolja a közösség életéből a gimnazista és az egyetemista korosztályhoz tartozókat. Távolmaradásukat az egyházi iskolák elszívó hatásával magyarázza, valamint azzal, hogy a belvárosi híres szerteszeti plébániái – az országúti ferencesek, a jezsuiták – nagyon vonzóak a fiatalok számára. „Hála Istennek, hogy vannak ilyen, a fiatalok által különösen kedvelt plébániák, ahol sok értékkal gyarapodhat az ifjúság” – teszi hozzá.

Eletük szíve a vasárnap

A Lehel téri templom 2017. szeptember elseje óta minden nap reggel fél héttől este hélig van nyitva. A plébános a hívekkel való kapcsolattartás szempontjából is kiemelten fontosnak tartja a vasárnapokat. Valamennyi szentmisén igyekszik ott lenni. „A hatból kettőt én tartok, a többin pedig gyöntetek, áldoztatok. Szokásom, hogy a szentmise után a templom föbejáratai előtt vasárnapot kívánok a híveknek. Ilyenkor a személyes kapcsolatok kialakítására, ápolására is lehetőség nyílik, így jobban megismerjük egymást. Van, hogy a hívek sorban állnak, mert többen is szeretnének kicsit beszélgetni. Hétköznap nincs fogadóórám, vasárnap viszont sokakkal találkozom, hiszen a híveink kilencven százaléka ilyenkor jön el hozzánk. Ez a legjobb alkalom arra, hogy megszólítsam őket. Mára körülbelül négyötöszáz embert ismerek személyesen az egyházközösgből.”

A vasárnap szentmisék alatt információs pont várja a híveket az előtérben. Itt mindig zajlik az élet, sokan érdeklődnek, szentmisét, imádságot kérnek, programokra jelentkeznek, Új Ember, kegytárgyat vásárolnak, egyházadót fizetnek.

Működés a hívek anyagi hozzájárulásából

A plébániának nincs urnatemetője, bérbe adható ingatlan vagy mobiltelefon-átjátszója a toronyban, így a működés szempontjából meghatározó a hívek hozzájárulása. „Nagylélkűek az újlipótvárosiak, nekik köszönhető, hogy fizetni tudjuk a

munkatársakat, a világítást és fűtést. A templomban még a leghidegebb hónapban is legalább tizenötöfok van, igaz, olykor közel egymillió forint a hávi gázszámla.

A hívek által befizetett összegkből tudunk közösségi és evangelizációs programokat is szervezni. Az adományok teszik lehetővé a szegény családok támogatását, és azt is, hogy a jeles ünnepkre szólistákat hívassunk, zenekari misét tarthassunk. A templom egész napos nyitvatartásához is hozzájárulnak az adományok, de, hála Istennek, egyre több önkéntes kapcsolódik be ebbe a szolgálatba. Önkéntesek segítik a kert rendben tartását és a takarítást is. Így tudunk működni a minden napban, és kicsit minden előrébb lépni, növekedni.”

Az újlipótvárosi Szent Margit-plébánia módszerre egyedülálló és nagyon hatékony: minden hónap második vasárnapján közel húsz önkéntes várja a híveket a templom hátsó részében elhelyezett asztalon. A mise előtt és után az emberek itt érdeklődhetnek a plébánia életéről, és az egyházfentartásra szánt adományokat is itt fizethetik be. Bankkártyás perselye is működik a templomban, amit érdekes módon éppen a nyugdíjasok dicsérnek a leginkább. A hívek hozzájárulása mellett persely fontos szerepük van a pályázatoknak is, ezekből finanszírozhatók a felújítási, építési munkálatok.

Kitekintő összefoglalás

Az újlipótvárosi Szent Margit-plébániához tartozik a Boldog Adolf Kolping Katolikus Általános Iskola, Gimnázium és Sportgimnázium is. Itt Monostori László a lelkijelölt, Barabás Bence káplán pedig szentegyházmadást szokott tartani. A három állami iskolával és az óvodákkal is jó a kapcsolat. A hitotkatók bejárnak az intézményekbe, és plébános is szívesen szánja rá az időt a látogatásra: „Pár éve két teljes napot töltöttem a Pannónia utcai iskolában, végiglátogattam a hittanosokat, beszélgettem az igazgatóval. A második napon csak úgy zenget a dicsérették az állami iskola folyosón.”

Az ökumenikus kapcsolatok ápolására is odafigyelnek. Havannak egyeszer, hajnalra fél ötkor találkoznak a lelkieszek. „Nem munkamegosztás ez, és nem is reggeli. Az evangéliumról szoktunk beszélgetni, és együtt imádkozunk a kerületért, az itt lakókért.”

Az espereskerület nem nagy, így a papok közötti kapcsolat családias. Vannak a kerülethatáron átnyúló programok is, bár a pandémia miatt sajnos most ritkábban. De ilyen volt például 2019-ben az Angyalföldi Eucharisztikus Kongresszus, idén pedig a Szent Margit-napi búcsú, amelyre meghívítik a környező plébániák ministránsait is, hogy együtt szolgáljanak az oltárnál.

„Nagyon jól érzem itt magam. Nem cserélnék senkivel, a helyemen vagyok. Persze itt is akadnak nehézségek és küzdelmek a minden napban. Megviseltek az építkezéssel járó bosszúságok, de tudtam, hogy a közösséget szolgálom. Lehetséges és kihívást is látok abban, hogy ilyen sokan járnak ide templomba. Kihívás a vasárnapoknál a sok egymást. De ilyen volt például 2019-ben az Angyalföldi Eucharisztikus Kongresszus, idén pedig a Szent Margit-napi búcsú, amelyre meghívítik a környező plébániák ministránsait is, hogy együtt szolgáljanak az oltárnál.”

Nagyon jól érzem itt magam. Nem cserélnék senkivel, a helyemen vagyok. Persze itt is akadnak nehézségek és küzdelmek a minden napban. Megviseltek az építkezéssel járó bosszúságok, de tudtam, hogy a közösséget szolgálom. Lehetséges és kihívást is látok abban, hogy ilyen sokan járnak ide templomba. Kihívás a vasárnapoknál a sok egymást. De ilyen volt például 2019-ben az Angyalföldi Eucharisztikus Kongresszus, idén pedig a Szent Margit-napi búcsú, amelyre meghívítik a környező plébániák ministránsait is, hogy együtt szolgáljanak az oltárnál.”

Trautwein Éva Fotó: Lambert Attila

(Folytatás az 1. oldalról)

Katolikus részről Nagy Krisztián „Kriszsó” atya és Geisselhardt Sára vesz részt az irányításban; az evangélikus oldalt Decmann Ábel laikus tag, valamint Horváth-Csítiári Boglárka és Gombkötő Beáta lelkészek képviselik; a reformátusoktól Demeter László laikus és Németh Tamás lelkész segíti a munkánkat.

- Az önkéntesek hogyan jutnak el Önökhoz?

– Általában személyes, bárti kapcsolatokon keresztül. Az egyházak ifjúsági referenciai is igyekeznek elvinni a hírűket a különféle közösségekhez, de az érdeklődők az interneten keresztül is megtalálhatnak bennünket.

- Milyen a mai magyarországi fesztiválok világa?

– A fesztivára ellátogató fiatalok a zene és az együttlét mellett a korlátlan szabadságot is megélénik, s ennek értelemszerűen van olyan oldala is, ami egyáltalan nem pozitív. Az önkénteseinknek ebben a helyzetben kell megtalálniuk a köözös hangot azokkal, akik benéznek hozzáink. A fogékony fiatalban talán éppen az a kettősség indíthat el valamit, ami a fesztivál közege és a mi sát-runkban tapasztalható működésű feszül. Ha reggel másnaposan felébred a sátrában, és azt sem tudja, ki fekszik mellette, akkor joggal merülhet fel benne a kérdés: vajon miről is szól az életem? S ha kora délután, már józanul rátalál a civil téren a KözösPont sátrára, ahova beszélgetni invitálják, vagy arra hívják, hogy „Gyere, rajzolj egy csokiért!”, akkor lehet, hogy éppen a legfogékonyabb pillanatban hallja meg azt, amit képviselünk. A vendégkönyvünkbe sokan írják: a fesztivál alatt az jelentette számukra a legnagyobb ajándékot, hogy valaki meghallgatta őket.

- Ferenc pápa sok éve mondja, hogy lépjünk ki a templom falai közül. A KözösPont kezdeményezés a szó legszorosabb értelmében ezt teszi. De ha valaki kilép a megszokott egyházi közemből, azzal elhagyja azt a terepet, ami egyfajta biztonságot nyújt számára.

„Krisztus is ott ül mellettünk”

Beszélgetés Horváth Saroltával, a KözösPont koordinátorával

– A KözösPont résztvevői leveszik a „templomi sminket”. Mivel nincsenek kötött ségek, nincs egy jól megszabott keret, amelyben működni kell, elveszítjük azt a mankót, amire akár öntudatlanul is támaszkodni szoktunk. Ehhez kell egyfajta bártiság, de pont ennek a kockázata vonzza az önkénteseket, akik előjönnek hozzáink. Ők egy valódi misszióban szeretnének részt venni, ahol tényleg „bárányszagúak” lehetnek. A visszatérő munkatársaink azt tartják jónak a szolgálatunkban, hogy itt személyes találkozásokra nyílik lehetőség, ugyanakkor mélyebben megtagasztalhatják az Egyház közösségi jellegét is. Ahogyan Krisztus küldte a tanítványait az emberek közé, mi is úgy megyünk ezekre a fesztiválokra. Ez a keresztenység továbbadásának egy igazán krisztusi útja. Az önkénteseket az fogja meg, hogy itt személyesen neki van kündítése, ő az, aki számít, s ha az életét Isten kezébe teszi, akkor Isten eszközével fogja formálni őt.

- Említtette a személyességet. A mai fiatalok az idejük nagy részét a virtuális térben töltik, ám úgy tűnik, óriási szükségük van a valódi találkozásokra. Hogyan látja ezt?

– A személyes találkozásokkal több kockázatot rejt, mintha valaki az online térben tevékenykedik. Egy ilyen beszélgetéshez adnom kell az arcomat, a hangomat, a tekintetemet, a történetemet, ezt pedig nehéz felvállalni. Nem bújhatoz maszk mögé, nem szaladhatok el, nem léphetek ki az alkalmazásból. De ez csak így működhet, a személyes kapcsolat nélkül ez nem sokat ér. Mindenkinek van kézére Facebook-ismerőse, kétszáz Insta-követője, de bárátjának már esetleg csak őt embert nevezhet. Ók az igazán érdekesek.

- Hogyan történik ez a gyakorlatban? Megnyit a sator, és várnak?

– Lényegében igen. Mi egy fogadóteret biztosítunk, ahol bárki betérhet. Padok, székek, babzsák, egy kis dekoráció, és már jöhetnek is a fiatalok. Általában nagyon sokan felkeresik a sátrunkat.

- Miről szoktak beszélgetni, mi foglalkoztatja a fiatalokat?

– A hozzáink betérők két nagy csoportra oszthatók. Vannak, akik azt mondják: „láttam, hogy ez a keresztenység egyházak sátra, na, az Egyháznak nekem az a véleményem, hogy...” Annak, aki így kezdi, nem feltelenül kell bármít is mondanunk. Ilyenkor inkább az a feladatunk, hogy meghallgassuk őt. Ebben a helyzetben mi vagyunk az a felület, aminek minden rossz élmény, nyomorúság, felelem nekiütőközhet. Egy ilyen kitörés végén persze eljöhet akár az átfordulás is, amikor az illető nyitottá válik arra, amit mi szeretnénk mondanunk. Mások befogadó lélekkel jönnek, esetleg felkeltettek az érdeklődésüket a téma, ami akkor a missziók középpontjában áll. Mindig van egy központi üzenet, amit abban az évben előterbe helyezünk, de az egyes napoknak is van kiemelt témájuk. Sok fiatal ezek fognak meg. És persze az a nyitott, emberi léggör, amit nálunk tapasztalnak.

- Hogyan készülnek fel az önkéntesek erre a feladatra?

– A jelentkezési folyamat lezárulása után indul a képzésünk, ahol megtanulják mindenkit, amire szükség van ehhez a küldetéshez. Mentálhigiénés programokkal, imádságokkal készülünk, a nehezebb kérdéseket pedig végigbeszéljük. Amikor már kialakult, hogy kik fognak menni egy adott fesztiválra, őket külön erre az alkalomra is felkészítjük, figyelve arra, hogy egymást is tudják majd segíteni, ha szükséges. Az utolsó szakaszban a fesztivál helyszínén töltünk két-három napot, átvesszük a hangulatot, felférjük a terepet. Emellett az önismereti munka is fontos, hiszen aki ide jelentkezik, azt vállalja, hogy ő is leereszkedik a mélybe, és a felvétődő kérdéseket önmagában is tisztázza.

- Hogyan lehet ma a fiatalokhoz szólni? Főleg egy fesztivál közegében, hiszen ide nem azért jönnek, hogy az élet nagy kérdéseiről gondolkodjanak.

– Tapasztalatunk szerint minden érdekli a fiatalokat, még akkor, is, ha ez elsőre nem látszik. Jellemző ugyan a felszínes gondolkodás, de egy-egy érdekes kérdés nyomán képesek megnyílni. Természetesen egy fesztiválra lá-

togató fiatal elsősorban kikapcsolódni akar, de emellett az is látszik, hogy kimondatlanul mégiscsak keres valamit, ami ennél mélyebb és fontosabb. A hozzáink betérők egy részén látjuk, hogy szeretne valami olyan üzenetet magával vinni, amitől több lesz. Nálunk nem csak azzal szembenéülhetnek a fiatalok, hogy van, aki meghallgatja őket, de azt is láthatják, hogy van válaszunk a kérdésekre, amik felmerülnek bennük. Az is elgondolkodtatja őket, hogy vajon lehet-e találni egy olyan közös pontot, ami összeköt minden embert. Mi azt valljuk, hogy Krisztus a közös pont. Erről az alapról indulunk, és hisszük, hogy az ő létüknek is ez az alapja.

- Misszió ez? Vagyis azok, akik betérnek ide, eljutnak esetleg a megtérésig is?

– Előfordult már megtérés. Nem olyan régen az egyik visszajelzésben olvastam: „Nagyon köszönöm, hogy itt voltatok a fesztiválon, mert megtorpantam a rossz felé vezető úton, s remélem, hogy vissza is fordulok.” Vannak, akik kereszteny családból származnak, esetleg egyházi iskolába jártak, de nem gyakorolják a vallásukat. Ók is érdeklődve jönnek be hozzáink, kíváncsiak arra, hogy mit keressünk a fesztiválon. Az elvett mag ott van bennük, csak

még nem csírázott ki. Van, aki megjegyzi, milyen jó volt kicsit csendben lenni, esetleg rácsodálkozik arra, hogy egy fesztiválon is lehet imádkozni. Ilyenkor éppen a fesztiválközeg segít, ami nagyon eltér a templomi környezettől. Egy strandpapuccsal, rövidgatyás kortárral a keresztenységről, a hitről beszélgetni egészen más élményt jelenthet.

Igen, misszió ez is. Először is van egy belső misszió, ami az önkénteseinket érinti, hiszen itt lehetőségük van arra, hogy újra kapcsolódjanak az Uristenhez és a közösségezhez. Ferenc pápa mondta azt is, hogy Krisztus személyét ritkán lehet csak szavakkal bemutatni, közvetíteni. A jelenlétéink van missziós jellege, annak, ahogyan Krisztussal ott vagyunk, mert a beszélgetések során nem vagyunk egyedül, Krisztus is ott ül mellettünk.

- Mi a KözösPont jelentősége az ökumené szempontjából?

– Az ökumenikus törekvés nem magától értetődő. Ez egy küzdelem is. Mindannyian úgy szoktunk elmenni a fesztiválokra, hogy előtte megerősödtünk a saját identitásunkban, de van bennünk egyfajta hálá azért, hogy más keresztények más utat követnek. Nagyon izgalmas azzal szembenülni, hogy mindenki ugyanahoz a Krisztushoz tartozunk, bár a megnyilvánulásaink különbözök. Vannak persze köztük is cspelkedések, megtapasztaljuk azt is, mi az, amiben egyetértünk, és mi az, amiben nem. De minden ilyen beszélgetés végén leülünk, és együtt imádkozunk. Az ökumenének van egy teológiai része is, de a legszebb formája mégis az, amikor közösen fordulunk Krisztushoz.

- Mit kell tennie annak, aki szeretne csatlakozni ehhez a kezdeményezéshez?

– Természetesen mindenkit nagy szeretettel várnunk. Az érdeklődő a oldalon, a jelentkezés menüpontnál talál egy jelentkezési lapot, ezt kell eljuttatni a címre. Ha valaki ír erre az e-mail-címre, szívesen válaszolunk a kérdéseire. kozospont.comkozospontsator@mail.com

Baranyai Béla
Fotó: Merényi Zita

Egy hely, ami szentté tesz

Kápolnaszentelést ünnepeltek a tapolcai Nagyboldogasszonysági-iskolában

Udvárdy György veszprémi érsek áldotta meg a tapolcai Nagyboldogasszonysági Római Katolikus Általános Iskola új kápolnáját január 13-án. Az iskola közössége a szertartás előtt szentmisén vett részt a helyi Nagyboldogasszonysági templomban.

A szentmisében koncelebrált Csonka Nándor plébános, az iskola lelkigazgatója, valamint Gyulai Péter káplán.

Az érsek a szentmise kezdetén felhívta a diákok figyelmét: az iskolaépületben a kápolna helyet ad, befogadja az Urat, és lehetőséget ad mindenki számára, hogy betérjen akár csak egy-egy percre. „Amikor szeretnél valamit mondani az Úrnak, betérhetsz oda. Ő ott van, meghallgat, meghallgatja kérésedet és köszöneteidet.”

Udvárdy György prédkációjában kiemelte, fontos, hogy az iskolában megszerzett világi tudás és a hittan-

órákon megtanult szabályok és törvények szerint éljünk, hiszen ezen tudások nem elvesznek belölünk, hanem szabadabbá tesznek minket.

Örömmel térjünk be a kápolnába, vagy bármelyik templomba, hiszen ott az Úr van jelen.

A választott nép is hatalmas örömt érzett, amikor megérkezett a táborba, a szövetség látogatásához, mely Isten jelenlétének jelképe, benne a törvény erejével – ez az örm töltölni mindenkit ezen találkozásokkor.

A főpásztor bátorított mindenkit,

mert azok jók, az életre vezetnek bennünket, mint ahogy a szülők, tanárok is teszik. A kápolnában jelen lévő Úr továbbá ösztönöz bennünket, hogy folyamatosan küzdjünk a jólért, hogy jó emberekkel váljunk.

A szentmisét követően az ünnepség az iskola épületében folytatódott, ahol a veszprémi érsek Isten áldását kérte a harmadik emeleten kialakított kápolnára.

Csonka Nándor atya elmondta, hogy szükség volt az iskolában a kápolnára, hiszen kell egy hely, ami szentté tesz, ami megmutatja a szent jelet, és amin keresztül megszentelhetik az egész az intézményt és a külvilágot.

Rohály János igazgató örömt és köszönetét fejezte ki, hiszen az iskola teljes megújulására került fel a ko-

rona a kápolna megáldásával. Tíz

is, és külön örömt, hogy bárki szabadon betérhet – tanárok, diákok – lelkíto töltekezésre.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

Szolidaritást vállalva

Szociális foglalkoztatót áldott meg Veres András Győrben

A Győri Egyházmegyei Karitász és a Büchl Hungária Kft. együttműködésében rehabilitációs foglalkoztatón műhely ad mostantól munkát tizenkét megváltott munkaképességű embernek a győri Apor Vilmos Házban. Veres András megyéspüspök áldotta meg január 20-án a felújított épületet és a benne dolgozókat.

Győr-Gyárvárosban 2014 óta működik a Győri Egyházmegye által vásárolt épületben a Győri Egyházmegyei Karitász. Óriási átváltozásban ment keresztül az évek során több szakaszban az épület Szabó György, a 2020-ban leköszönt igazgató vezetésével. Uj egysége tavaly őszre készült el. Az országban a Karitász egíssze alatt a Szombathelyi Egyházmegyet követően másodikként itt nyitották meg azt a re-

habilitációs foglalkoztatón műhelyt, melyben az ingolstadii alapítású Büchl cégescsoport magyar leányvállalata, a Büchl Hungária Kft. ad munkát tizenköt megváltott munkaképességű munkavállalónak.

A feladat az Audi-gyárban keletkező műanyag hulladék szétválogatása újrahasznosítás céljából. Különböző színű és anyagú műanyag kupakok, csomagoló eszközök töltik meg az asztalokon lévő boxokat. Innen kell feliratolt zsákokba anyagtípusonként szétválogatni a műanyag hulladékot; a színes védőkupakok autóalkatrészek csomagolóanyagai. Jelenleg még a betanulás szakaszában százötven kilogramm anyagot mozgatnak meg naponta – mutatják be Veres András kérésére a munkafolyamatot a dolgozók.

Lőrincz Attila, a Győri Egyházmegyei Karitász igazgatója köszöntőjében azt fogalmazta meg, az az elkötelezettség vezeti őket, hogy „nehéz sorsú embertársainknak hosszú távú, tartós segítséget nyújtunk, például munkahetőség formájában. Nem elégünk meg az egyszeri segítségnyújtással, ahogy gyakorta

fogalmaznak, a hal helyett hálót is kívánunk adni”.

Gyökeres Sándor, a Büchl Hungária Kft. ügyvezetője megbetegedése miatt Lövész Tamás operatív vezető a Büchl részéről elmondta, a cég új területre lépett azzal, hogy a társadalmi szerepvállalást erősítendő megváltott munkaképességű személyeknek nyújt munkát, ugyanakkor a környezetvédelemről is tesz, elősegítve a hulladék újrahasznosítását. „Örömmel látjuk, hogy nyugodt munkavégzést tudunk biztosítani ebben a sokak munkájának köszönhetően igényes környezetben. Szeretnénk akkreditált munkahellyé válni, és reméljük, hogy szeretnek majd írt dolgozni a munkatársak.”

Veres András megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke megkö-

szönte a Büchl elkötelezettségét, hogy vállalja a társadalmi szolidaritást. „Magyarországon még nehéz megtalálni a partnereket, holott nagyon fontos lenne, hogy érzzék a vállalkozások azt a felelősséget, hogy akinek van, annak kötelessége, hogy másokon segítsen.”

Az egybegyűltek megemlékeztek Mészáros Attila kollégájukról, aki végigkísérte a beruházás megalakulását, és váratlanul elhunyt a múlt héten.

A Győri Egyházmegyei Karitász már évek óta foglalkoztat megváltott munkaképességű embereket a gyárvárosi központban; az eddigi tizenköt

fő könnyű papíripari munkákat végzett, most a szám megduplázódott. Rehabilitációs munkatársuk segíti munkavégzésüket, hiszen betegséggel küzdő emberekről van szó. Ez a műhelyük akkreditált foglalkoztató, így a Győri Egyházmegyei Karitász részt tud venni tranzíció folyamatban, nyílt munkaerőpiacra tudják segíteni munkavállalóikat.

Lövész Tamás kérdésükre elmondta, korábban a hulladékot elégítettek, ez a termikus hasznosítás elektromos áram termelésére szolgált. Most az anyagfajtánkénti szétválogatásnak köszönhetően újrahasznosítás történik. „Alapanyagért már nem kell a természethez fordulni, egy magasabb hasznosítási foknak köszönhetően a hulladék termékké hasznosul” – magyarázta az operatív igazgató.

A Büchl Hungaria Kft. országos szinten foglalkozik hulladékgyártással. Az ingolstadii alapítású, hatvanöt éves cégescsoport magyarországi partnere a legnagyobb leányvállalat.

Trauttwein Éva
Fotó: Lambert Attila

A málenkij robot dunakanyari áldozataira emlékeztek Nagymaroson

Beer Miklós nyugalmasztott váci püspök január 16-án, vasárnap szentmisét mutatott be Kismaros, Nagymaros és Zebegény málenkij robotra elhurcolt áldozatainak emlékére a nagymarosi római katolikus templomban.

A szentmisét követő megemlékezésen Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Miniszteriumának parlamenti államtitkára, a térség országgyűlési képviselője felidézte: hetvenhét évekkel ezelőtt elég volt egy német hangzású név, hogy valakit megfosszanak mindenből, ami az övé, és elvigék a teljes bizonytalanságba, a végtelen fagyott mezőkre, és ebben a fagyott sírboltban több száz ezer ember nyugszik.

Az 1943-as teheráni konferencián Sztálin arról beszélt, hogy a Szovjetunió újjáépítési munkálataihoz mintegy négymillió embert fog elvinni Közép-Európából – emlékezte-

tett az államtitkár. – Sem az angolok, sem az amerikaiak nem tiltakoztak, hogy származási alapon, kollektív bűnteknést emberek millióit hurcolják el. Ugyanakkor 1946-ban is voltak kiválos, bátor magyar emberek, így Kéthly Anna, Füst Milán, akik felemelték szavukat az igazságtalan-ság ellen, nem fogadták el a kollektív bűnösséget, és felszólaltak a málenkij robotra, a Gulágra hurcolás és a kitelepítések ellen. A túlélőket a családhoz, a hithez és a nemzet-hez tartozás hozta haza.

Nyolcszázzeren honfitársunkat, minden tizenkettőket megelítettek vagy hadifogság-

ba, vagy málenkij robotra, vagy a Gulágra – mondta Rétvári Bence.

Heinczinger Balázs, Nagymaros polgármestere egyebek mellett arról szólt, hogy megemlékezni és hálát adni azokért a túlélőkért, akik hetvennégével haza tudtak térti, és akiknek első útja a nagymarosi templomba vezetett.

A család, a hit és a hazaszeretet segítette őket a kitartásban, és az egymásra figyelés, az összefogás ereje – fogalmazott Heinczinger Balázs. A polgármester arra is felhívta a figyelmet, hogy a következő generációk számára el kell mesélni a történeteket.

A megemlékezés koszorúzással és konferenciával folytatódott Nagymaroson.

Fórrás: MTI

Amikor a világ megszelídül

Megújult a pécsi pálos templom és kolostor

A Pálos Rend védőszentjének és névadójának, Első Remete Szent Pálnak az ünnepén, január 15-én adták át a Boldog Özséb Program keretében megújult pécsi pálos templomot és kolostort, valamint a Pálos Lelki Központot. A közösségi Bíró László püspökkel ünnepelte a szentmisét.

A Misina-tetőre felkapaszkodó úton, a Mecsekoldalban – ahogy a pácsiek nevezik – áll a pálosok 1930-as évek derekán épült temploma, a modern magyar, illetve a megújuló egyházi építészet egyik legszebb alkotása. Hármas osztatú fehér lépcsősnor vezet fel a magaslatra állított épületegyütteshez, melynek megújulásáért, lelkiségi központtá bővüléséért adunk.

Hosszú kórházi kezelése és lábadozása után Bíró László püspökkel ünnepelhetnek a pácsiek.

A pálosok történetében Pécs különleges jelentőségű hely. Jelenlétéük két kezdethez köthető. A rendi emlékezet szerint a pálosok Patacs és Ürög (mindkét, korábban önálló településrész 1954 óta városrésze a baranyai me-

Hosszú kórházi kezelése és lábadozása után Bíró László püspökkel ünnepelhetnek a pácsiek

gyesékhelyek) hegyének tetején hozták létre első monostorukat. A Szent Jakab tiszteletére szentelt monostor összegyűjtötte a környék remetéit. Az oszmán hódoltság után itt épült fel a rend egyik virágzó bázisa, és bár jelenlétéük II. József feloszlatala rendeletével 1786-ban megszakadt, olyan kötődéseket hoztak létre, amelyek a rend 20. századi újrakezdésében meghatározó szerepet játszottak.

Az új kezdet több sikertelen kísérlet után 1934-ben jött el, ekkor indult meg a rend magyarországi visszatelepülése. Ez a pácsi rendház megszületésének ideje, ekkor épült meg a templom és kolostor, és lett az újoncképzés helyszíne, így folytatódhatott a középkorban gyökerező hagyomány.

A mécsekoldali templom a rendszerváltást követően újrainduló pálos élet egyik központja lett. Most megújult az egész épületegyüttes, és a közösségi élet kibontakoztatására lelkiségi központtá bővítették.

„A ház készen áll, arra, hogy otthon legyen belőle: attól válik azzá, hogy egymást elfogadó személyek közössége tölti meg. Ezen az ünnepen ezért imádkozunk, hogy a templom, a kolostor és a lelkiségi központ otthonná lehessen” – köszöntötté Bíró László püspök, a szentmise főcelebránsa és szónoka az egybegyűlteket.

Szentbeszédében a püspök arról beszélt, ez az ünnep messze több, mint egy beruházás befejezése. Ünnepeljük Remete Szent Pált, akit a pálos rend védőszentjül választott. Felidézéte legendáját: Pál bőlcse megfontolás után a remeteszéget választotta; ebben volt menekülés és volt buzgóság. A pusztában holló táplálta, s mikor elhunyt, sírgödré特 oroszlánok vajták ki.

Pál merte elenged a világot, és számára megszelídült a világ; szolgálta a vadvilág is. Élete azt üzenti, ha az ember meri elengedni a világot, visszakapja azt megszelídülve, a szolgálatára állva.

Ünnepelünk egy sajátos közösséget, a szerzetességet. A szónok Ferenc pápát idézte: A szerzetes az, aki keresi Istenet. A történelem aról tesz tanúságot, hogy voltak emberek, akik Isten keresték, és eközben megalapozták Európa jövőjét. Aki Isten keresi, jövőt épít. Ez teszi az a maroknyi pálos csapat itt a Mecsek lábánál. Hálát adunk azért, hogy a magyar közösség Remete Szent Pál és Boldog Özséb olitalma alatt ma is létezik, és el tudja vezetni a felnövkvő nemzedéket az eredeti forráshoz.”

A közösség ünnepe is a mai nap – folytatta Bíró László. – Egy szubjektívista, individuális világ középén néhány szerzetes együttelése az ingyenesség, önzetlenség kultúráját hordozza. De az elköteleződés ünnepe is – minden tovább a püspök. – Az ideiglenesség társadalmában az állandóságot képviselő életük elkötelezettséit erősítik meg most a szerzetesek első fogadalmuk megújításával. Azt fejezik ki, hogy vissza akarnak térti az első szeretetet, és anan lendületével megerősödni a szolgálatban – fogalmazzat.

Egy lelkiségi központ indulásának az ünnepe is a mai nap – hangsúlyozta a püspök. Azt fejezi ki ezzel a közösséggel, hogy nyitott náluk a kapu, de a szívük még inkább.

De istendicsítés és hálaadás is ez az ünnepe, hiszen abban segít, hogy mi is megújulunk, és ezzel a lehető legtöbbet tegyük az Egyházért – buzdított Bíró László.

A szentbeszédet követően Puskás Róbert Antal tartományfőnök vezetésével megújították fogadalmukat a jelenlevő pálosok.

A szentmise után Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára, Zambó Péter, az Agrármisztérium erdőkért felelős államtitkára, valamint Puskás Róbert Antal pálos tartományfőnök átvágta a felújított és kibővített épületegyüttes el-készültét és átadását jelképező szalagot.

„Ünnepeisen használatba vessük, és Isten áldását kérjük, hogy jó munkatársi lehessünk” – áldotta meg a létesítményt Bíró László.

Puskás Róbert Antal pálos tartományfőnök ünnepi beszédében beszámolt a felújítási munkálatok részleteiről is. A rendházban és a templomban külső és belső korszerűsítés egyaránt történt. Kívül parkolót alakítottak ki, és kerítést is építettek. A kolostorépületet lelkiségi központtá bővítették: újabban hittantermeket, beszélgetőszobákat, a családok igényeire igazodva gyermek számára alkalmas játszóhelyiséget, illetve előadótermet alakítottak ki, sőt egy kápolna is kialakításra került, amelyben a teljes nap folyamán lehetőség nyílik szentségimádra.

A rendezvényeket a jövőben kiépített kameralrendszer segítségével tudják majd közvetíteni a templomból és a lelkiségi központból is. Megújultak továbbá a kolostori szobák és közösségi helyiségek. Egy remetelak az elcsendesítésre érkezőket várja, és vannak vendégszobák a pálosok barátainak. Mindez 544 millió forint kormányzati támogatással valósult meg a Boldog Özséb Program kerében – tájékoztatott az előjáró.

Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára bejelentette, Magyarország és a Kárpát-medence 835 településének 1323 egyházi közössége szervezhet programokat több mint 490 millió forintos kormányzati támogatással az idén. A magyar kormány az elmúlt években Pécs mellett Márianosztrán, Budapest, Pálosszentkúton és Hargitaúrban támogatott olyan beruházásokat, amelyek a pálos rend magyar kereszteny közösségek iránt tanúsított folyamatos szolgálatát segítik.

Az ünnepi rendezvényen a Schola Sancti Pauli adott zenei szolgálatot.

Trauttwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Marton Zsolt váci püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Családúgyi Bizottságának elnöke meghívására január 14-15-én Vácon találkoztak az egyházmegyék családpasztorációs munkatársai – papok és házaspár segítőik –, hogy tapasztalatot cseréljenek egymással az elmúlt éven megvalósult programokról és segíteni tudják egymást evangelizációs céljaik megvalósításában.

Köszöntőjében Marton Zsolt püspök a vízkereszt olvasmányát idézte fel a jelenlévőknek, és arra hívta őket, engedjék, hogy munkájukban őket is a csillag vezesse. „Korunk változásai miatt biztosan új utakat kell keresni a családpasztorációban is, ezeket akkor fogjuk megtalálni, ha a Fény, a betlehemi csillag vezet bennünket, és ha kincseinket, képességeinket merjük a közsébe tenni” – mondta.

Ezt követően röviden összegyezte az elmúlt évet, amely a járvány ellenére is gazdag volt. A Családúgyi Bizottság 2022-re tervezett programjai közül kiemelte a Katolikus Családszervezetek Európai Föderációjának Vácon megrendezendő nemzetközi konferenciáját és a tavaly kényesről elhalasztott 27. Családkongresszust. A tervek szerint minden program májusban valósul meg. Marton Zsolt mint az év kiemelkedő eseményére tekint a Családok X. Világállalkozójára, amely Rómában lesz 2022. június 22-26. között. Ezzel párhuzamosan minden országnak és egyházmegyének felkínálják a lehetőséget helyi családtalálkozók szervezésére, amelyeken keresztül a római központi rendezvény üzenete többekhez elérhet.

A Váci Egyházmegye Motiváció Képzési Központját Jakobszen-Tátrai Zsófia és Tóth András atya mutatták be. A központ kinálata tavaly bővült mentálhigiénés képzésekkel. Ezek a programok, különösen a pároknak, házaspároknak kínált kapcsolat-megerősítő tréningek, kiegészítők és támogathatók a családpasztorációs munkát. A lelkى egészség mindenki szá-

mára fontos, ehhez önismereti, önségítő vagy éppen határhelyezeteket – mint például a gyászt – feldolgozó tanácsadási vagy képzési programok nyújtanak segítséget a jelentkezőknek.

Házigazdaként mutatkozott be Rolik Róbert atya, egyházmegyei családpasztorációs referens, aki viszonylag új ebben a szolgálatban. Ismerkedést az egyházmegye családközösségeivel az elmúlt egy évben jelentősen nehezítette a járvány, de saját településén, Veresegyháznak nagy hagyományú családközösségei szívesen segítik munkáját. A fővárosi agglomerációban található Veresegyház sok kisgyermekes vagy még családalapítás előtt álló házaspárt vonzott, akik lelkes és elkötelezettagjai a helyi egyházközösségeknek.

A húsz éve létező, jelenleg 63 házaspárt számon tartó veresi családközösségről Károlyi Henrik és Szilvia beszélt a jelenlőknek. Ez a közösség biztos közeget és hárteret jelent a különböző életkorú házaspároknak és gyermekinek.

Ezek a programok, különösen a pároknak, házaspároknak kínált kapcsolat-megerősítő tréningek, kiegészítők és támogathatók a családpasztorációs munkát. A lelkى egészség mindenki szá-

jobban felértékelődtek a kölcsönös segítségnyújtás lehetőségei, legyen szó gyerekvigyázásról vagy egyéb élethelyzetről. Az öt évvel ezelőtt felépült új Szentlélek-templom az egyik legkézzelfoghatóbb gyümölcs a helyi összefogásnak, amelyben a családok is komoly szerepet vállaltak. A jegyesoktatáson, gyerekmiséken, férfi imaközösségen, sport- és kulturális programokon túl most formálódik – a közösség története miatt egyre inkább előtérbe kerülő – senior csapat, valamint külön kincsként tekintenek a „szírvárványcsoporthoz”, amely elvált vagy elhagyott házastársakat fog össze önségítő céllal.

A kétnapos váci munkatállalkozó egyik legnagyobb öröme mindenki számára az volt, hogy másfél év online kapcsolattartás után most újra személyesen ülhettek le beszélgetni. Az este során az elmúlt év tapasztalatait, valamint néhány, a pandémia ellenére vagy éppen amiatt kialakult jó gyakorlatot osztottak meg a résztvevők egymással.

A szombati napnak Bíró László püspök, korábbi családreferens püspök telefonos bejelentkezése adta meg az alaphangot, aki felidézte Ferenc pápának a legutóbbi Szent Család vasárnapi járáról. Ebben a Szentatyával

hívta a házaspárok figyelmét arra, hogy ne hagyják el a hitvestársi szeretet ápolását. Gyermekiek számára is ezzel tudják a legjobb mintát adni, nemcsak általában a szeretet fontosságáról és annak kifejezési módjáról, hanem a családi élethez is kedvet teremthetnek nekik. Ferenc pápára utalva Bíró püspök megerősítette, hogy az egyházközösségek élete sokban függ attól, milyenek az ott élő családok. Legyen céljuk az egyházi család és a családiak egyház megvalósítása. A püspök bátorította a házaspárokat, hogy a nehezedő körülmenyek ellenére is legyen bátorásuk életet vinni a sivatagba: legyen szó a saját családjukról, egyházi vagy munkahelyi környezetükön. „Ne hagyjátok, hogy a szomorúság megváltoztassa arcotokat! A házastársatoknak és gyermekinek szüksége van a mosolyotokra!” – idézte befejezésképpen Ferenc pápát.

Szombat délelőtt bemutatkozott az Apor Vilmos Katolikus Főiskola új képzési programja, amely szakirányú felsőfokú továbbképzést kínál Reproduktív egészség-fejlesztő és meddőségi szaktanácsadó elnevezéssel. Ennek célja olyan szakemberek képzése, akik lelkigondozói eszközökkel, kereszteny szellemiségenben támogatják a régebb óta gyer-

mekáldásra váró párokat. A legfrissebb statisztikai adatok szerint a házaspárok 10–15% küzd ma meddőséggel Magyarországon. A főiskola 2021-ben Anna Joachim-programjában önségítő csoportot szervezett az érintett házaspárok számára, amelynek tapasztalatait beépítették a februárban induló képzés tematikájába.

A jelenlévők a nap további részében kicsi csoportban dolgoztak és reagáltak arra a kérésre, hogyan tudnak a közösségek válaszolni Ferenc pápa azon felhívására, hogy örömteli evangelizációra hívják meg a családokat, milyen jó tapasztalataik és nehézségeik voltak ebben a munkában.

Néhány gondolat az elhangzott összefoglalóból:

„Mindenki egyetértett abban, hogy családos programokra, családpasztorációs munkára, de még a legegyszerűbb szervezési feladatra is csak személyes meghívásban keresztlük tudnak új házaspárokat megnyerni. A meghívásnál ugyanakkor figyelembe kell venni az életkort, élethelyzetet, mert például másba tud bekapcsolni a gyesen lévő kismama és a friss nyugdíjas.”

„A hálózatépítéshez mindenkor szükség van egy erős magra, ez tanúságtevő erő, és ebbe újakat is be lehet hívni. Az egyházközösségi családtábor

a legtöbb helyen összehozza a plébánia közösséget és ott az újakat is könnyebb megszólítani a tábor alatti vagy későbbi kisebb-nagyobb szolgálatra.”

„Gyermekekkel párok bevonására a közös munkába – például a jegyesoktatás és az egyetemista vagy már dolgozó ifjúság kísérésére területén – segíthet abban, hogy ők is megtapasztalják, párként tovább tudják adni a köztük lévő, életet adó szeretetet.”

„Családpasztorációs körben még nem használt fogalomként került be, hogy »alacsony kúszóbű szolgáltatás« – kell azokat a programokat megtervezni, amelyek teljesen új családotok szeretnének megszólítani, akár olyanokat is, aikik az Egyház szempontjából periférián élnek, azaz sem a plébánia közösségevel, sem a hit gyakorlatával nem találkoznak, de amúgy jószándékú, nyitott emberek. Az ő meghívásuk preevangelizációs küldetés, amelyet a családok nagyon jól meg tudnak valósítani, akár a közös gyerekprogramok keresztül is.”

„Meg kell szólítani az apákat is férficsoportokon keresztül, azért, hogy ne kizárolagonan a nő, az anya töltse be a »lelki erőmű« szerepét. Mivel a férfiak nyitottabbak az aktivitásra, ezért több helyen bevált, hogy zarandoklatra, esetleg apa-fia közös programokra hívják őket. Vagy férfiasabb témaikkal »kinálják meg« őket, mint például a bor és a Biblia kapcsolata.”

Marton Zsolt összegzésben elmondta, hogy a szinodális folyamattal az Egyház korszakváltást él meg, a családok pasztorációjára is profitálni fog ebből a folyamatból. Nemcsak a családpasztorációs munka, de a jövő Egyháza is a személyes meghívásban alapszik majd. Ha életünk hiteles tanúságtétel, akkor annak meghívó ereje lesz. Erre a meghívásra pedig ma egyre többen vágnak. Nagy kinincsünk az evangélium örömhíre, legyünk ennek az örömhínek az „influenszerei”! Ha életük során a házaspárok örömmel tudnak tanúságot tenni a krisztusi meghívásról, akkor a közösségek kovászai-válthatnak.

Forrás és fotó:
Váci Egyházmegye

A genderideológia helyett válasszuk a keresztény értékrendet!

Székely János püspök előadása Szombathelyen

jának, de ebből egy torz világkép született.

A modern ember is tudja, sejt, hogy van objektív igazság, és sejt, hogy ez meg is ismerhető. Am ha ezt elfogadná, akkor kutatnia kellene ezt az isteni rendet, és követnie kellene – utalt XVI. Benedek emeritus pápa gondolataira Székely János. – A nyugati ember nem megismerni akarja a világot, hanem használni.

A előadó példákat hozott arra, hogyan épül be a minden napokba a genderideológia, majd kitért arra, a kereszténység miként áll ehhez a kérdéshez.

A genderideológiával szemben vannak igaz és a kereszténység által is elismerítő törekvései, például a női választójog kérdése, a tanulási lehető-

ségek, illetve hogy azonos munkáért azonos bér kapjanak a nők – mondta a szombathelyi megyéspüspök.

Előadásában Székely János hangsúlyozta: teremtetsége okán minden embert tisztelet illet meg, azokat is, akik azonos neműeket szeretnek. A vonzalmat az Egyház nem tekintette bűnné, csak a cselekedetet, amikor valaki emellett dönt, és így is él.

A kereszténység szerint objektív igazság létezik, és ez meg is ismerhető. Az erkölcs nem más, mint hogy az emberiség a világba teremtett isteni rendet, harmóniát lassan kiolvasta, meglátta, felfedezte. Nem az ember ellen van, nem akadály. A világ nyitott könyv, amelyből kiolvassuk a Testeműtől arcát és számodkát. Az Egyház vallja, hogy az identitásunkat, így a

nemi identitásunkat is, nem magunk találjuk ki, teremtjük, hanem kapjuk.

Az ember nem teremtője önmagának. Azzal az identitással, amelyet kaptunk, kell valamit kezdenünk, akkor is, ha sebzett. A nemiség természetes célja a férfi és a nő egyetemes szerepe, szerelme és ettől elszakítatlanul az élet továbbadása.

Az Egyház kiáll amellett, hogy a család nem korlát, az anyaság nem rabszolgáság, a gyermek pedig áldás. Nem a felnőttek van jog a gyermeknek van jog a szülőre, méghozzá édesapárára és édesanyára, de mindenekelőtt arra, hogy megszülethessen. Éppen ezért hangoztatja az Egyház, hogy az élet szent, a fogantatástól kezdve – és ezért elutasítja az abortuszt.

Székely János kitért az internet kérésére is, amelyre az Egyház úgy tekint, mint egy szellemi áruházra. És ahogy egy földi áruház polcaira sem tehet ki senki mérgező dolgot, ugyanígy kellene működni az internetnek is. Az Egyház úgy gondolja, hogy a pornográfia pusztító és megalázó, elsősorban a nőkre nézve, amikor árucikké teszi a testiséget és a szerelmet.

Az Egyház véleménye szerint a férfi és a nő házassága nem egyenlő az azonos neműek együttlétével – hagyszott el a főpásztor előadásában. – A szabadság nem önkényt jelent, a valóságtól elszakadó pillanatnyi szeszélyek teljesítését. Szabadságunk természetes célja a jónak, az értékeknek a felismerése.

A genderideológia egy rossz fa, amelynek rossz gyümölcséi vannak – fogalmazott Székely János. – Ne ezzel kínáljuk a gyermekinek! Tanításuk öket inkább nagylelkűségre, az igazság szenvédélyes keresésére és a család, a házasság, a gyermekvállalás értékeire!

Forrás és fotó:
Szombathelyi Egyházmegye

A Jóisten tudta, hová kell helyeznie engem

Szabó Csaba újmisés görögkatolikus pap a személyes hitről

(Folytatás az 1. oldalról)

A parókiához két filia tartozik a huszonnegyiból: Aba és Tormáspuszta. Görögkatolikus fenntartásban működik egy hatcsoportos óvoda, egy idős-, egy anya- és egy lakásotthon. Házi segítségnyújtó szolgálatot is működtetnek, nappali foglalkoztatott szervezőknek, emellett ebédkihordással is foglalkoznak, illetve hitoktatással az óvodában, és az iskolában.

Csaba atya nem idegenkedik a munkától, hiszen gyermekekéről hozzászokott. Szülei gázdálkodnak, főként dinnyét termesztenek. „Tavasztól őszig kétkezi munkával telt az év. Hárman vagyunk testvérek, nem volt kérdés, hogy akarunk-e segíteni. Láttuk, mennyire fontos a családnak a föld és a munka, hiszen ebből élünk, így alkalmazkodtunk” – mondja, és arról mesél, milyen sok mindenre megtanította ez az életmódot. „Tanúja lehettem a növekedésnek a magvalástól kezdve az érett gyümölcs betakarításig. Hálás vagyok, hogy az életem így ránevelt a kitartásra, a türelemre, a munkavégzésre, és arra, hogy a kétkezi munkának megvan a gyümölcse.

Zsóf Gimnáziumban töltött évek alatt erősödött meg. „Belenőttem a hitbe, és kezdték valóban foglalkoztatni bizo-

megtérés ideje. Az idősgondozásban, a nővérekkel való beszélgetésekben, a minden nap szentmisében, szentségimá-

ezek, amelyek segítettek, hogy komolyan foglalkozzam a benne felrótt kérdésekkel. Nagyon megérintett ez a szolgálat, sokat elmelkedtem a kápolnában, sértáltam az erőben, és új szakasz kezdődött a hitben, az életemben. Már a szeminárium előtt is kerestem a lehetőséget a segítségnyújtásra, és ma is azt érzem, hogy megtisztít az együttlét a rászorulókkal.”

Egy héttel a hazaérkezése után már a Vakok Batthyány László Gyermekotthonában dolgozott. Ismerte a fiatal korosztályt, hiszen már a szeminárium előtt is dolgozott a Damján-táborban. Amikor végét ért a szociális év, és lettek az intézetben végzett szolgálatának hónapjai, azután is sokszor meglátogatta a gyerekeket. Püspöke kérésére ugyanis Budapesten, a Központi Papnevelő Intézetben folytatta tanulmányait. „Ajándék volt számomra, hogy megismertettem egy másik rendszert, és közelebb kerülhettem a római katolikus testvérekhez. Barátágok születtek a szemináriumban, rengegettan tanultunk egymástól hitbeli elmélyülésben, lendületben, buzgóságban, türelemben, kitartásban. Ók a cölöbatusra készültek, mi a házságra, mégis kapaszkodót jelentettünk egymás számára. Nálunk a kontemplatív ima a Jézus-imában teljesedik ki, szép pillanata ez a Jóistennel való kapcsolatunknak. A szemináriumban megismertem a szentségimádásban való elmélyülést. Az a mély csend nem ugyanolyan nagy élményt jelentett, mint amikor a Jézus-imát mondjam a Jóistenrel való meghitt kapcsolatban.”

A döntésével egy hétféles képzési időszak vette kezdetét. Az első szakasz a nyíregyházi szemináriumban telt. Aztán következett a szociális év, amelynek első hat hónapját Angliaban töltötte, az Ágoston-rendi közösséggel fennszerzett idősek otthonában, a második félévet pedig Budapesten, a Vakok Batthyány László Római Katolikus Gyermekotthonában. Az időszaktól nehezen szakadt el. Egy magyar apáca biztatta: „Jézus mindenütt ugyanaz, sehol nem hagy magadra.” A papnövendéknak először nyelvet kellett tanulnia, és elszajítania az egészségügyi alapokat, azután került a gondozottak mellé. „Ez volt számonra az igazán tudatos

került megnyerniük a jó ügynek néhány nagy hazai céget. „A kapcsolatépítést is segítette ez a megmozdulás, és hozzájárult ahhoz, hogy igazi karácsony legyen. Kisbusznyi adomány gyűlt össze, s aztán közösen vittük el az ajándékokat Gálospetribe, Szakolyba, Abaújszántóba, Abaújkérbe. Ellátogattunk a gyerekekhez, elfogyasztottunk velük egy vacsorát, játszottunk, zenélünk: nagy élmény volt ez nekünk is, nekik is, igazi karácsonyi lelkigyalogtatás legyen. Fontos neki, hogy megtanítsa a gyerekeknek a hit alapjait. Az órái jó hangulatuk, lelkessítők lehetnek, mert sok diákok kérte, hadd menjen át a csoportjába. A parókián nincs ministránsfoglalkozás, de a gyerek a káplánok állandó vendégei egy forró csokira, reggelire, grillezésre, az ifik pedig egy kávéra, pohár borra. Csaba atya azt is elárulta, még soha nem focizott annyit, mint az utóbbi időben. A lakásotthon lelkivezetőkéjént azon dolgozik, hogy

„rávegye a srákokat, jöjjön a liturgiára, járuljanak szentségezhez”. Az anyaotthonban is igyekszik minél többet jelen lenni. „Ez a szívem egyik csúcse – fogalmaz. – Nehéz élet jutott az itt lakóknak. Szeretném elvinni nekik a reményt, elültetni bennük a gondolatot, hogy a Jóisten mindig ott van mellettük támászként. Abban a kevés időben, amit itt töltenek, jó lenne valami meghatározó élményt adni nekik az általuk meghitt kapcsolatban.”

Szabó Csaba Péter és felesége, Viktória a szeminárium előző évében ismerkedtek meg. Csaba egy bálon felkérte támogatóját, Vikit, akitől nyáron együtt dolgoztak a Damján-táborban, és részt vettek egy ifjúsági zarándoklaton. Hamar megszülettek bennük a döntés: „Együtt fogunk haladni az utunkon. Hogy miként lehet jól működtetni a papi házasságot, azt igazából most tanuljuk. Szeretnék minden egyéni mellett állni a szolgálatban, jól kiegészíteni egymást. Fontos számunkra, hogy ne kirakat, hanem valódi papi há-

nyos kérdések, például az, hogy tényleg van-e Isten, mit jelent a megtétesülés, a megváltás. Ahogy megtaláltam a válaszokat, személyes kapcsolatom alakult ki Istennel, és lassanként megszületett bennem a vágy, hogy papnak menjek.”

A döntésével egy hétféles képzési időszak vette kezdetét. Az első szakasz a nyíregyházi szemináriumban telt. Aztán következett a szociális év, amelynek első hat hónapját Angliaban töltötte, az Ágoston-rendi közösséggel fennszerzett idősek otthonában, a második félévet pedig Budapesten, a Vakok Batthyány László Római Katolikus Gyermekotthonában. Az időszaktól nehezen szakadt el. Egy magyar apáca biztatta: „Jézus mindenütt ugyanaz, sehol nem hagy magadra.” A papnövendéknak először nyelvet kellett tanulnia, és elszajítania az egészségügyi alapokat, azután került a gondozottak mellé. „Ez volt számonra az igazán tudatos

tegyem az idősek életének utolsó szakaszát. Ott lehettem a haladó mellett a halál pilonatában, etettem a gyomorszondás beteget, cseréletem a katéterét, mosdattam, fürdettem, s közben igyekeztem megállítani a karácsonyi megajándékozására. A duktorok összefogtak, és si-

„

Fontos számunkra, hogy ne kirakat, hanem valódi papi házasság legyen a kapcsolatunk. Reméljük, hogy a Jóisten minden segít majd megtalálni az egészséges egyensúlyt

„

Munka közben a Jóisten erőt ad. Ha bő a termés, azzal gázdálkodunk, s ha Isten megengeti, hogy ne sikerüljön az év, akkor abból tanulunk.”

Gyermekekörében a munkás hétköznapok egyhangúságát a vasárnapok és az ünneppek törték meg. Nemzedékek óta együtt jártak templomba a családtagok, s utána következett az ünnepi ebéd. Kiemelkedő események voltak az egyházi év és a családi élet jellegzetes napjai. Csaba atya számára minden a liturgia ünnepelésének alapja lett.

Hitének alakulására nagy hatással volt imádságos életet élő déd- és nagymamája. Az első egyházi élményeit Szakolyban szerezte. Szívesen emlékszik vissza a karácsonyi betlehemesekre, a táborozásokra, a ministrálásra. „Nagy élményt jelentett az elsőáldozás. Jó volt látni, hogy van megújulás, hiszen minden évben öt-tizenkötözős áldozótanúsította, hogy az Egyház elő köözössége.” Szabó Csaba Péter személyes hite a debreceni Szent Jó-

zasság legyen a kapcsolatunk. Reméljük, hogy a Jóisten minden segít majd megtalálni az egészséges egyensúlyt.”

Életüket a parókus, Jaczkó Sándor segíti. „Ő keresztelt huszonhat évvel ezelőtt. Szoktam is kérdezni, gondolta-e a keresztelőn, hogy a leendő káplánját tartja a kezében. Nagy segítség nekem, hogy együtt dolgozunk, óriási szükségem van a bőlcsességre. És örööm számomra, hogy hasznára van a fiatal koromból adódó lendületem, az az erő és lelkessédes, ami benne tombol.”

Munka ugyanis van bősége: liturgiák három templomban, látogatások az idősotthonban, hittantanítás az óvoda hat csoportjában és az iskolában, s emellett ott van még a szolgálat a lakásotthonban, illetve az anyaotthonban, ahol a negyven lakóból több mint harminc gyerek. „A Jóisten nekünk ajándékozta ezt a települést és megannyi kincset, amit nekünk tartogatott itt. Hogy miként találjuk meg ebben a helyünket, hogyan tudunk dolgozni, az rajtunk múlik. Meg kell találnunk a munkát, nem lehetünk el mellette. Én nagyon jól érzem magam a feladatokban.”

Csaba atyának megvannak a maga szokásai. Az óvoda hittanra mindenig reverendát vesz, hogy a gyerekek lássák, a pap bácsi meg hozzájuk, de a lábára vicces zoknit húz. Leül az ovisok közé a szőnyegre, és előszedik a kincseit: egy ikont, egy keresztet, amit a kicsik megfoghatnak, így elmeny számukra a pappal való találkozás. Az iskolában ügyel arra, hogy a hittanóról ne az osztályfőnöki meghosszabbítása legyen. Fontos neki, hogy megtanítja a gyerekeknek a hit alapjait. Az órái jó hangulatuk, lelkessítők lehetnek, mert sok diákok kérte, hadd menjen át a csoportjába. A parókián nincs ministránsfoglalkozás, de a gyerek a káplánok állandó vendégei egy forró csokira, reggelire, grillezésre, az ifik pedig egy kávéra, pohár borra. Csaba atya azt is elárulta, még soha nem focizott annyit, mint az utóbbi időben. A lakásotthon lelkivezetőkéjént azon dolgozik, hogy

„rávegye a srákokat, jöjjön a liturgiára, járuljanak szentségezhez”. Az anyaotthonban is igyekszik minél többet jelen lenni. „Ez a szívem egyik csúcse – fogalmaz. – Nehéz élet jutott az itt lakóknak. Szeretném elvinni nekik a reményt, elültetni bennük a gondolatot, hogy a Jóisten mindenig ott van mellettük támászként. Abban a kevés időben, amit itt töltenek, jó lenne valami meghatározó élményt adni nekik az általuk meghitt kapcsolatban.”

Szabó Csaba Péter és felesége, Viktória a szeminárium előző évében ismerkedtek meg. Csaba egy bálon felkérte támogatóját, Vikit, akitől nyáron együtt dolgoztak a Damján-táborban, és részt vettek egy ifjúsági zarándoklaton. Hamar megszülettek bennük a döntés: „Együtt fogunk haladni az utunkon. Hogy miként lehet jól működtetni a papi házasságot, azt igazából most tanuljuk. Szeretnék minden egyéni mellett állni a szolgálatban, jól kiegészíteni egymást. Fontos számunkra, hogy ne kirakat, hanem valódi papi há-

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Egyházi zenei rovatunkat Mértékadó című kulturális mellékletünkben olvashatják.

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelke megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmíse. Cím: 1125 Budapest, Galgóczi u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as buszsal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX. kerület, Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett mészándékötörök imádkoznak. minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokról, a másodikon a templom karitáscsoportjának szándékára, a harmadikról az imáldába elhelyezett szándékötörök imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (1051, Budapest, Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel őtől 18 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelke megújulásáért. 21 órakor minden más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. mindenkit szeretettel várnak! Imádkozunk együtt!

Elsőszüneteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmai Jézus Szíve-templomban (Budapest XII. kerület, Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homiliáról. mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: <https://www.vasromajorielemban.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddje 17 órakor, a budapestbelvárosi Nagybodgasszony Főplébánia-templomban (Budapest, V. Március 15. tér 2.). A szentmíse után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Görögkatolikus Szent Liturgia libanoni Szent Charbel remete tiszteletére Budapesten, a Gazdagréti Szent Angyalok-templomban (Budapest XI. kerület, Gazdagréti út 14.) a következő időpontokban: február 22., kedd, március 22., kedd, április 22., péntek. A szertartást bemutatja a maronita remete közbenjárás kérve, ereklyés áldással Kocsis Tamás déli-budai görögkatolikus szervezőlelkész. A szertartások 18 órakor kezdődnek, előtte fél órával lehetőség van községi áhítatnak részt venni a templomban, illetve a sekrestyében szándékot felíratni.

MEGHÍVÓ

Emlőbetegek Szent Agáta-miséje az Óbuda Főplébánia-templomban (az Árpád híd budai hídfőjénél) 2022. január 29-én, szombaton este 18 órától. Ünnepi mise keretében köszöntjük Szent Agátát, az emlőbetegek védőszentjét az Óbuda Főplébánia, a Curate Infirmos Orvosközösséggel és a Magyar Rákelenes Liga szervezésében. Főcelebráns: Tercsi Zoltán protonotárius kanonok. Közreműködik a Lorem Ipsum Kwartett, Ress Tamás vezetésével. Előadásra kerül Lotti: *Missa in A*, Tallis, Ley és Bárdos művei. minden érintettet, érdeklődőt és Szent Agátára minden tiszteletjét szeretettel várnak.

Scooter miséje a hajléktalanokért. A Sant' Egidio közösség Európa-szerte évről évre megemlékezik azokról a hajléktalan barátairól, akik az utcán éltek és haltak meg, mint Modesta Valenti Rómában, vagy Scooter a budapesti Kálmán téren, 2021 augusztusában. A szentmíse a hajléktalan testvéreink emlékére és lelke üdvéért 2022. január 30-án, vasárnap délelőtt 11 órakor lesz a jótsefárosi Szent József-templomban (Budapest, VIII. Horváth Mihály tér 7.). Utána agapé a szegényeknek, a járványnak megfelelő önvételekkel.

NAGYKILENCEK

A budapesti Szent Rita-templomban (1081 Budapest, Kun utca 5.), lelkigyakorlat-sorozattal készülnek a szent május 22-ei ünnepére. Szent Rita 15 éven át viselte homlokán Jézus töviskoszorújának egy sebét, ezért tisztelői 15 héten keresztül, minden csütörtökön (nagycsütörtök kivételével) imádsággal for dulnak a lehetetlen ügyek közhelyéjéhez. Ebben az évben a reggel 8 órakor kezdődő szentmiséket Fáby Kornél atya tartja,

a nagykilenced mottója: Eucharisztia és a Szentlélek. mindenkit szeretettel várnak. A szentmisék előben is követhetők, illetve visszánéthatók a www.szentritatempel.hu oldalon.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (2016 Leányfalú, Móricz Zsigmond út 141.) 2022. március 12-én 18 órától 15-én 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata „A belső gyógyulásért”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelidítő. A halál közelégevel és a gyász fájdalmának terhével küzdöknek, valamint a minden nap veszteségeinek való továbblépéséhez szeretnék segítséget nyújtani sorstárcsosportjainkban. A Pasaréti Közösségi Ház I. emeleti terem (1026 Budapest, Pasaréti út 102., a ferences templom bal oldalán) két hétfente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébániához alsó hittantermében (Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) pedig két hétfente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpont: 2022. február 02., 16.; március 02., 16., 30.; április 27.; május 11., 25. Az együtteléket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin sa növén vezeti.

„Mindent vég egy új kezdet” címmel lelke napok a Szív Lelkiségi Központban, Tahiban (2022 Tahi, Villasor 7-9. T: 06/26-387-162.). Szeretettel hívunk és várnak megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszomorít a gyász, meghinit a veszteség. Időpont: 2022. április 22-én, pénteken 14 órától 24-én, vasárnap 14 órátig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnál: 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmját, törülközöt, és jelezze, ha diétát kér! Megközelíthető: Volánbusz, Tahi – Hídfő mh., Bartók B. úton felfél.

MÉCS-napok Budatétényben, 2022. február 4-6. között, pénzt estétől vasárnap délutánig a verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban (1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.). A lelkigyakorlatot a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házas-párok szervezik minden érdeklődőnek. Szeretettel várják az együtt járó és a jegyespárokat, valamint a hármon éven belül házasodott házaspárokat. A programot Harkai Gábor atya vezeti. Jelentkezési határidő: január 30., vasárnap.

Gyalogos zarándoklat Hajdúdorogról Máriapócsra a pócsi kegykép elvitelének és hazahozatalának emlékére február 7-én, hétfőn.

BESZÉLGETÉSSOROZAT

„Férfitalálkozó” címmel férfiaknak szóló előadás- és beszélgetéssorozatot indítottak a Pécsi Egyházmegye hét városában (Pécs, Mohács, Szekszárd, Paks, Tamási, Dombóvár, Szeged) 2021. október 8., péntektől 2022. május 20., péntekig, a következő időpontokban: 2022. január 28., február 4., 10., 11., 18., 25. A találkozók kezdési időpontja 18 óra. mindenkit szeretettel várnak, és kérlik, hogy a szervezés megkönyítése érdekében előzetesen feltétlenül regisztrálnak az alkalmakra. Bővebb információ: pecsiegyhazmegye.hu/aktualis

HALÁLOZÁS

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye fájdalmas szívvel, de Isten akaratában megnyugodva tudatja, hogy Tarnóczy Ferenc érseki tanácsos, nyugalmazott plébániós életének 93., áldozópapságának 66. évében, 2022. január 2-án elhunyt. Lelke üdvéért január 15-én a keszthelyi Római Szent Kelemen-plébániatemplomban mutatnak be szentmisét, majd földi maradványait örök nyugalomra helyezték a keszthelyi temetőben.

IDÉZÉS

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Püspöki Bírósága tisztelettel megidézi az ismeretlen helyen tartózkodó Farkas Zsolt alperest (született 1963-ban Hódmezővásárhelyen), hogy a Szendi-Horváth kontra Farkas köteléki perben 2022. február 8-án, kedden 10.00 órakor a Bíróság Székhelyén (6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.) megjelenjen szíveskedjék. – Dr. Kovács József bírósági helynök, Csikós Emese Viktória bírósági jegyző.

ARANYMISÉK

A budapesti Szent Rita-templomban (1081 Budapest, Kun utca 5.), lelkigyakorlat-sorozattal készülnek a szent május 22-ei ünnepére. Szent Rita 15 éven át viselte homlokán Jézus töviskoszorújának egy sebét, ezért tisztelői 15 héten keresztül, minden csütörtökön (nagycsütörtök kivételével) imádsággal for dulnak a lehetetlen ügyek közhelyéjéhez. Ebben az évben a reggel 8 órakor kezdődő szentmiséket Fáby Kornél atya tartja,

FÁJDALOM

„Él az én lelkem, és dicsér Téged.” (Zsolt 119,175) Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy Dr. Cselényi István Gábor aranymisés, görögkatolikus áldozópap, nyugalmazott egyetemi tanár 2022. január 19-én, életének 79., pápságának 52. évében türelemmel viselt, súlyos betegség után, szentségekkel megerősítve visszaadta nemes lelkét Teremtőjének. Papi temetése 2022. február 4-én, pénteken 12 órakor kezdődik a nyíregyháza-székesegyházi görögkatolikus templomban, s ezt követően a köztemető papi sírkertjében helyezzük örök nyugalomra.

GYÁSLITURGIÁT 2022. február 5-én, szombaton este fél 6-kor végigzünk lelke üdvéért a Rózsák terén lévő görögkatolikus templomban, Budapesten. Búcsúzik tőle felesége, gyermekei, unokái, testvére, sőgorője, sőgorai és családjai.

OLVASÓSÖRÖK

HÁLAADÓ MEDJUGORJEI ZARÁNDOKVONAT Szeptember 12-16. Előkészületben!

Érdeklődését, jelentkezését várjuk szeretettel!

Tel.: +36 20 565 3258

www.missziotours.hu

Engedélyezés: U-000829

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap
Üzletág, előfizethető a kiadónál,
a postán.

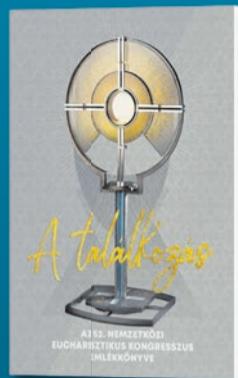
Nyomás: Virtuozi Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

LAPZÁRTA: 2022. JANUÁR 24.

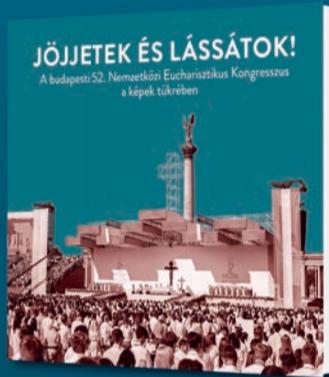
Főszervezők: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössy László
Szerkesztők: Agónia Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fábán Attila, Gáta Judit, Horvátszegi-Lenhardt Érika, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámossy Erzsébet, Verestói Nárcisz Olvasószervezők: Kodáte Bernadett
Korrektor: Szántó István • Tördeles: Mészáros Ákos
Szerkesztők és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36 1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: ujember@ujember.hu

AZ UJEMBER KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

A TALÁLKÖZÖS

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus emlékkönyve

JÖJJETEK ÉS LÁSSÁTOK!

A budapesti 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus a képek tükrében

A könyvek megvásárolhatók az Új Ember könyvesboltban (1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8.), valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu

Ujember
kiadványok

ADÁSVÉTEL

ERDÉLYI új kopjafák, gyalogos székelykapuk Debrecenben eladók. T: 06/3-938-4376

ÁLLÁS

NYUGDÍJAS MATEMATIKATANÁR, esetleg matematika tagozatos lektort, konzulenst keresek a Háromszögek. Elmélet és feladatgyűjtemény megoldásokkal. Emelt szintű digitalizált, háromszáz oldalas geometriakönyvem utolsó átolvásásához, távmunkában. Jelentkezni a homlo.istvan@gmail.com e-mail címen lehet.

FELHÍVÁS

HIVATALOS fogadalmas remeteként megfelelő helyet keresek remetéség megalapításához. Ebben kérém a kedves testvérek segítségét. Bármilyen megoldás érdekel. T: 06/20-775-2070

RÉGISÉG

A VISNEYI GALÉRIA régiséget vásárol. 1071 Budapest, Dózsa György út 44. T: 06/1-321-7000

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, békelyeg, képeslapot, papírregiszéget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI. kerület, András

KORMÁNY

INFORMÁCIÓ

**Az
egészségünkért,
és hogy működjön
az ország:**

**KÉRJE A
3. OLTÁST!**

HÍREK KÉPEKBEN

• Janssen Szent Arnoldra, a verbita rend alapítójára emlékeztek a bicskei plébánián. Január 15-én Bicskén, a katolikus plébánián és a Szentháromság-templomban hálót adtak Istennek az Isteni Ige Társasága alapító atyájáért. A verbita rend tagjai jelenleg 84 országban folytatnak missziós szolgálatot, hirdetve az evangéliumot az élet számtalan területén.

• A neves magyar domonkos apácának, Árpádházi Szent Margitnak ünnepén, január 18-án kapta vissza a szerzetesnővérek közössége azt a két festményt, amely Szent Margitot és a rendalapító Szent Domonkost ábrázolja. A képek rend működésének 1950. évi magyarországi betiltása előtt a nővérek veleimi rendházában voltak.

• Január 12–13-án tartotta meg éves stratégiai napját a Magyarországi Rendfönökönök Konferenciájának (MRK) és a Férfi Szerzeteselöljárók Konferenciájának (FSZK) elnöksége Kismaroson. A két konferencia elnökségi tagjait a kismarosi ciszterci nővérek látották vendégül. A női és férfi konferencia a kilencvenöt magyar szerzetesrendet képviseli, fogja össze, átfogóan gondolkozik róluk, elősegítve az együttműködésüket is.

Szíria poklából érkeztek

A sienaiak összefogása a menekült családért

Egy róluk készült fénykép tette őket ismertté, és ennek hatására beindult az összefogás, amely a sienai Caritas segítségével végül befogadáshoz vezetett. Munzir és a kis Musztafa Isztambulból érkeztek Olaszországba humanitárius vízummal: mindenkiten egy szíriai bombatámadás súlyos sérültjei, egy ideje Törökországban éltek nyomorban, menekültként.

Mehmet Aslan fényképész készített fényképet róluk, amellyel megnyerte a Siena International Photo Awards pályázatát, ezt követően indult el a szolidaritási kezdeményezés. Az öteves Musztafa a szüleivel, Munzirral és Zeibabbal, és két testvérével érkezett Olaszországba, ahol a Caritas biztosít számukra otthonot, támogatást és segíti a család integrációját, megismerteti őket a környék lakóival.

A család Idlibból származik, ahol szegényesen éltek. 2016-ban a piacot bombatámadás érte, amelyben az édesapa elvesztette jobb lábat. Az édesanya, aki várandós volt Musztafával, belélegezte a robbanószerkezetből kiszabadult ideggázt, ami károsította a magzatot: végtagok nélkül született. Háróm ével később menekülték el a hazájukból Törökország déli részére. Semmijük nem volt, kolodusként éltek, a Török Félhold segítette őket.

Mehmet Aslan török fényképész azonban megváltoztatta a helyzetüket: lefotózta őket, és a felvétel gyorsan bejárta a világot. A fotós benevezett a Siena Awards nemzetközi fotópályázat 2021-es kiadásába, megnyerte a versenyt. Musztafa új esélyt kap Olaszországban, a budriói egészségügyi központban megműtik a gyomrát és protézist készítenek neki.

Paolo Lojudice érsek, a sienai-Colle di Val d’Elsa-montalcinói egyházmegye érseke, az egyházmegyei Caritas elnöke telefonon beszélt a Vatican Newsnak arról, mekkora örömmel fogadják be a családot. Ugyanúgy zajlik a folyamat, mint más esetekben, hiszen már sokaknak siettek a segítésére. Gyakorlattá teszik Ferenc pápa felhívását, hogy minden plébánia lásson vendégül egy nehézségekkel küszködő családot. Felhívta a figyelmet az újságírók felelősségeire, akik látják, hogy a há-

borúk és a hatalommal való visszaélések minden drámaivá teszik férfiak, nők és gyermekek életét.

Ferenc pápa Patris corde kezdetű levele az apaságnak éppen azt a dimenzióját mélyítette el, amelyet Mehmet Aslan fotója megjelenít. „El-

mondhatjuk, hogy Szent József és a gyermek képe. Mélyen hat ránk. Nem gondoltam volna, hogy részünk lehet ebben a történetben” – tette hozzá a bíboros. „Számomra ez a fotó az életörömről szól, mindenkit elér a kísérlet, hogy bezárkozzon a csigaházába. „Az mondja, hogy felugorhatunk a

magasba a háború közepén is. Méltságát jelent” – tette hozzá. Különösen hangsúlyos ez a jelentés egy olyan időszakban, amelyben élünk, a járvány idején, amikor mindenkit elér a kísérlet, hogy bezárkozzon a csigaházába. „Az egyházmegyénk azonban

mindig nyitott maradt. Egy jel ez, más jelekkel együtt. Reméljük, egyre jobban megértyük, mit jelent valójában a befogadás. Az igralmas szeretet ki tud találni, mozgásba tud hozni egészen rendkívüli dolgokat is” – hangsúlyozta.

A Siena Awards művészeti igazgatója, Luca Venturi elmondta, hogy féltek, a rivaldafényt nem követi konkrétt cselekvés. Azt szerették volna, hogy megbízható és hiteles támogatója legyen a családnak. Amikor gyűjtést hirdettek, le kellett győzni a félelmüket és nagy örömmel volt részük, látták a sienaiak összefogását. Az igazgató kifejezte örömet, amiért a kultúra hozzájárulha-

tott ehhez a folyamathoz, a várakozáson felüli eredményezhez.

Forrás és fotó: Vatican News; Santegidio.org Fordította: Thullner Zsuzsanna

Mindannyiunkat bátorítottak

Újra elérhető az eucharisztikus kongresszus hírnökeinek interjükötete

A kimagasló érdeklődés miatt karácsonykor elfogyott, de most ismét elérhető az Ők tizenketten – Beszélgetések az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus hírnökeivel című kiadványunk.

A vilájárvány kitörése miatt egy évvel el kellett halasztani a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust. A kitelepülések, személyes találkozások, a világensemény előkészítésének utolsó munkálatai helyett a be- és elzárkózás kényszerű, veszteségekkel, tragédiákkal tűzdelt időszaka következett. Ám itt voltak ők tizenketten, aki a 21. század apostolaikkal dacoltak küldetésük láthatatlan terheivel, és vállalták, hogy a karantén idején is buzdítanak.

ahhoz, hogy ma a teljesség érzésével nézzünk vissza a kongresszusra, annak gyümölcseire, Isten és ember kapcsolatának megújulására.

A hírnökökkel a kongresszus előtti napokban Kuzmányi István diákonus, a Magyar Kurír és az Új Ember főszerkesztője beszélgetett, és kérdezte őket életükről, munkájukról, szol-

Gondolataikat írásban, versben, dalban megfogalmazva, videoüzenetben, a rádió hullámhoz eljuttatták hozzánk, a hétköznapokon éppúgy, mint ünnepeinken vagy az adventi várakozás idején.

Ők tizenketten voltak azok, akik 2021 nyarának elején átvehették Erdő Péter bíboros, prímás kezéből a megbízó leveleket: Baricz Gergő zenész, Böjte Csaba ferences szerzetes, Csókay András idegsebész, Dolhai Attila színész, Kubik Anna színész, Lackfi János költő-műfordító, Petrás Mária népdalénekes-képző-

gálatukról, családjukról – arról, hogy mi jelent számukra örömet és nehézséget. Ezen interjúk szerkesztett anyagát veheti kézbe most a tisztelt Olvasó.

A Sándor Csilla és Zsuffa Tünde által szerkesztett kötet kiadója a Magyar Kurír.

(A kötet az Új Ember online könyváruházban megrendelhető, illetve január 17-től elérhető az Új Ember könyvesboltban (Budapest V. kerület, Ferenciek tere 7–8. Nyitvatartás: hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 9–17 óráig; szerdán 10–18 óráig).